

Embassy of Finland
Bucharest

NATIONAL
INSTITUTE
FOR WOMEN
OF MOLDOVA

КОНВЕНЦИЯ СОВЕТА ЕВРОПЫ О ПРЕДОТВРАЩЕНИИ И БОРЬБЕ С НАСИЛИЕМ В ОТНОШЕНИИ ЖЕНЩИН И ДОМАШНИМ НАСИЛИЕМ

CONVENȚIA CONSILIULUI EUROPEI PRIVIND PREVENIREA ȘI COMBATERICA VIOLENȚEI ÎMPOTRIVA FEMEILOR ȘI A VIOLENȚEI DOMESTICE

COUNCIL OF EUROPE CONVENTION ON PREVENTING AND COMBATING VIOLENCE AGAINST WOMEN AND DOMESTIC VIOLENCE

Chișinău, 2023

CZU [341.176(4)+343.54/.55]:305=135.1=111=161.1
К 640

КОНВЕНЦИЯ СОВЕТА ЕВРОПЫ О ПРЕДОТВРАЩЕНИИ И БОРЬБЕ С НАСИЛИЕМ В ОТНОШЕНИИ ЖЕНЩИН И ДОМАШНИМ НАСИЛИЕМ ♦ CONVENȚIA CONSILIULUI EUROPEI PRIVIND PREVENIREA ȘI COMBATAREA VIOLENȚEI ÎMPOTRIVA FEMEILOR ȘI A VIOLENȚEI DOMESTICE ♦ COUNCIL OF EUROPE CONVENTION ON PREVENTING AND COMBATING VIOLENCE AGAINST WOMEN AND DOMESTIC VIOLENCE

Составитель: *Александру Сосна*, доктор права, конференциар университета Молдавского государственного университета, научный исследователь Института юридических, политических и социологических исследований

Директор проекта: *Елена Савина*, председатель Национального института женщин Молдовы «Равноправие»

Домашнее насилие нарушает фундаментальные права человека и представляет собой одно из тяжелейших преступлений против личности. Оно является результатом глубоко укоренившихся стереотипов и неравного распределения сил в гендерных отношениях, которые лежат в основе всех форм дискриминации. Для противодействия домашнему насилию Республика Молдова в октябре 2021 г. ратифицировала Стамбульскую конвенцию.

Данная брошюра содержит Конвенцию Совета Европы о предотвращении и борьбе с насилием в отношении женщин и домашним насилием (Стамбульская конвенция).

Брошюра подготовлена и издана Национальным институтом женщин Молдовы «Равноправие» в рамках проекта «Стоп насилие: Борьба с дезинформацией и улучшение понимания Конвенции Совета Европы о предотвращении и борьбе с насилием в отношении женщин и домашним насилием (Стамбульской конвенции) в Республике Молдова», реализуемого при финансовой поддержке Посольства Финляндии в Бухаресте. Изложенные мнения принадлежат составителю и не обязательно отражают точку зрения Посольства Финляндии в Бухаресте.

Embassy of Finland
Bucharest

Descrierea CIP a Camerei Naționale a Cărții din Republica Moldova

Конвенция Совета Европы о предотвращении и борьбе с насилием в отношении женщин и домашним насилием = Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice Council of Europe = Convention on preventing and combating violence against women and domestic violence National Institute for Women of Moldova “Equality”; составитель: Александру Сосна; директор проекта: Елена Савина. – Chișinău: [Print-Caro], 2023 (Global Print Grup). – 119, [1] p.

Text paral.: lb. rom., engl., rusă. – Изд. при фин. поддержке Посольства Финляндии в Бухаресте. – [4000] ex.

ISBN 978-9975-175-95-1.

[341.176(4)+343.54/.55]:305=135.1=111=161.1
К 640

© National Institute for Women of Moldova “Equality”

<http://www.anti-violence.md>

<https://www.niwm.org>

Издательство Print Caro, мун. Кишинэу, ул. Колумна, 170

PRINT
CARO

Отпечатано в типографии Global Print GRUP SRL, мун. Кишинэу, ул. М. Костин, 11/3А, оф. 33

СОДЕРЖАНИЕ ♦ CUPRINS ♦ CONTENTS

**КОНВЕНЦИЯ СОВЕТА ЕВРОПЫ О ПРЕДОТВРАЩЕНИИ
И БОРЬБЕ С НАСИЛИЕМ В ОТНОШЕНИИ ЖЕНЩИН
И ДОМАШНИМ НАСИЛИЕМ..... 4**

**CONVENȚIA CONSILIULUI EUROPEI PRIVIND
PREVENIREA ȘI COMBATEREA VIOLENȚEI ÎMPOTRIVA
FEMEILOR ȘI A VIOLENȚEI DOMESTICE..... 46**

**COUNCIL OF EUROPE CONVENTION ON PREVENTING
AND COMBATING VIOLENCE AGAINST WOMEN AND
DOMESTIC VIOLENCE..... 84**

КОНВЕНЦИЯ СОВЕТА ЕВРОПЫ О ПРЕДОТВРАЩЕНИИ И БОРЬБЕ С НАСИЛИЕМ В ОТНОШЕНИИ ЖЕНЩИН И ДОМАШНИМ НАСИЛИЕМ

*Принята Комитетом министров Совета Европы 7 апреля
2011 г., открыта для подписания по случаю 121-й сессии
Комитета министров в Стамбуле 11 мая 2011 г.,
вступила в силу 1 августа 2014 г.*

ПРЕАМБУЛА

Государства – члены Совета Европы и другие Стороны, подписавшие Конвенцию,

напоминая о Конвенции о защите прав человека и основных свобод (СЕД № 5, 1950) и Протоколах к ней, о Европейской социальной хартии (СЕД № 35, 1961, пересмотрена в 1996 году, СЕД № 163), Конвенции Совета Европы о борьбе с торговлей людьми (СДСЕ № 197, 2005) и о Конвенции Совета Европы о защите детей от эксплуатации и посягательств сексуального характера (СДСЕ № 201, 2007);

напоминая о следующих рекомендациях Комитета министров государствам-членам Совета Европы: о Рекомендации Rec(2002)5 о защите женщин от насилия, Рекомендации CM/Rec(2007)17 о стандартах и механизмах гендерного равенства, Рекомендации CM/Rec(2010)10 о роли женщин и мужчин в предупреждении и урегулировании конфликтов и в строительстве мира, а также о других соответствующих рекомендациях;

принимая во внимание растущий свод правовой практики Европейского суда по правам человека, который устанавливает важные стандарты в области насилия в отношении женщин;

учитывая Международный пакт о гражданских и политических правах (1966), Международный пакт об экономических, социальных и культурных правах (1966), Конвенцию ООН о ликвидации всех форм дискриминации в отношении женщин («CEDAW», 1979) и Факультативный протокол к этой Конвенции (1999), а также Общую Рекомендацию Комитета CEDAW № 19 о насилии в отношении женщин, Конвенцию ООН о правах ребенка (1989) и Факультативные протоколы к этой Конвенции

(2000), а также Конвенцию ООН о правах инвалидов (2006);

учитывая Римский статут Международного уголовного суда (2002);
напоминая об основных принципах международного гуманитарного права и, особенно, о Женевской конвенции (IV) о защите гражданского населения во время войны (1949) и о Дополнительных протоколах I и II (1977) к этой Конвенции;

осуждая все формы насилия в отношении женщин и домашнего насилия;

сознавая, что обеспечение, де-юре и де-факто, равенства между женщинами и мужчинами представляет собой важнейший аспект предупреждения насилия в отношении женщин;

сознавая, что насилие в отношении женщин является проявлением исторически неравного соотношения сил между женщинами и мужчинами, которое привело к доминированию и дискриминации в отношении женщин мужчинами и которое стало препятствием для осуществления полного равноправия женщин;

сознавая структурный характер насилия в отношении женщин как насилия по гендерному признаку, а также то, что насилие в отношении женщин является одним из тех главных социальных механизмов, благодаря использованию которых женщин заставляют занять подчиненное положение по сравнению с мужчинами;

сознавая, с серьезной озабоченностью, что женщины и девушки часто подвергаются серьезным формам насилия, таким как домашнее насилие, сексуальные домогательства, изнасилования, насильственные браки, преступления, совершаемые во имя так называемой «чести», и генитальные мutilации, что представляет собой серьезные нарушения прав человека в отношении женщин и девочек и является серьезным препятствием на пути достижения равенства между женщинами и мужчинами;

сознавая продолжающиеся нарушения прав человека во время вооруженных конфликтов, от которых страдает гражданское население, особенно женщины, подвергающиеся широко распространенным или систематическим изнасилованиям и сексуальному насилию, а также вероятность более серьезного насилия по гендерному признаку во время и после конфликтов;

сознавая, что женщины и дети подвергаются более высокому риску насилия по гендерному признаку, чем мужчины;

сознавая, что домашнее насилие намного больше затрагивает женщин и что мужчины также могут стать жертвами домашнего насилия;

сознавая, что жертвами домашнего насилия становятся дети, в том числе и как свидетели насилия в семье;

стремясь создать Европу, свободную от насилия в отношении женщин и от домашнего насилия,

согласились о нижеследующем:

ГЛАВА I – ЦЕЛИ, ОПРЕДЕЛЕНИЯ, РАВЕНСТВО И НЕДИСКРИМИНАЦИЯ, ОБЩИЕ ОБЯЗАТЕЛЬСТВА

Статья 1 – Цели Конвенции

1. Целями Конвенции являются следующие:
 - a. защитить женщин от всех форм насилия и предупредить, преследовать и искоренять насилие в отношении женщин и домашнее насилие;
 - b. содействовать искоренению всех форм дискриминации в отношении женщин и поощрять подлинное равенство между женщинами и мужчинами, в том числе путем расширения возможностей женщин;
 - c. разрабатывать комплексные рамки, политику и меры для защиты и оказания помощи всем жертвам насилия в отношении женщин и домашнего насилия;
 - d. содействовать международному сотрудничеству с целью искоренения насилия в отношении женщин и домашнего насилия;
 - e. оказывать поддержку и помощь организациям и правоохранительным органам в осуществлении эффективного сотрудничества для принятия комплексного подхода к искоренению насилия в отношении женщин и домашнего насилия.
2. Для обеспечения эффективного соблюдения положений Конвенции Сторонами, данная Конвенция учреждает отдельный механизм мониторинга.

Статья 2 – Сфера действия Конвенции

1. Данная Конвенция применяется ко всем формам насилия в отношении женщин, включая домашнее насилие, которое несоразмерным образом затрагивает женщин.

2. Сторонам предлагается применять данную Конвенцию ко всем жертвам домашнего насилия. При соблюдении положений данной Конвенции Стороны уделяют особое внимание женщинам – жертвам насилия по гендерному признаку.

3. Настоящая Конвенция применяется в мирное время и в ситуациях вооруженного конфликта.

Статья 3 – Определения

В целях настоящей Конвенции:

- a. «насилие в отношении женщин» понимается как нарушение прав человека и форма дискриминации в отношении женщин и означает все акты насилия по гендерному признаку, которые приводят или могут привести к физическому, сексуальному, психологическому или экономическому ущербу или страданиям в отношении женщин, включая угрозы таких актов, принуждение или произвольное лишение свободы, независимо от того, происходит ли это в публичной или частной жизни;
- b. «домашнее насилие» означает все акты физического, сексуального, психологического или экономического насилия, которые происходят в кругу семьи или в быту или между бывшими или нынешними супругами или партнерами, независимо от того, проживает или не проживает лицо, их совершающее, в том же месте, что и жертва;
- c. «гендерный» означает социально закрепленные роли, поведение, деятельность и характеристики, которые определенное общество рассматривает как соответствующие женщинам и мужчинам;
- d. «насилие в отношении женщин по гендерному признаку» означает насилие, которое направлено на женщину, потому что она является женщиной, или же несоразмерно затрагивает женщин;
- e. «жертва» означает любое физическое лицо, которое подвергается поведению, определенному в пунктах a и b;
- f. «женщины» включает девочек и девушек в возрасте до 18 лет.

Статья 4 – Основные права, равенство и недискриминация

1. Стороны должны предпринимать необходимые законодательные и иные меры для обеспечения и защиты прав каждого человека, прежде всего женщин, для того чтобы жить без насилия в общественной и частной сфере.

2. Стороны осуждают все формы дискриминации в отношении женщин и своевременно принимают необходимые законодательные и другие меры для предупреждения дискриминации, в частности:

- закрепляя в своих национальных конституциях или ином соответствующем законодательстве принцип равенства между женщинами и мужчинами и обеспечивая практическое соблюдение этого принципа;
- запрещая дискриминацию в отношении женщин, в том числе используя санкции, когда это целесообразно;
- отменяя законы и отказываясь от практики, которые являются дискриминационными в отношении женщин.

3. Соблюдение положений настоящей Конвенции Сторонами, в частности путем принятия мер по защите прав жертв, должно быть обеспечено без какой бы то ни было дискриминации по признаку пола, расы, цвета кожи, языка, религии, политических или иных убеждений, национального или социального происхождения, принадлежности к национальным меньшинствам, имущественного положения, рождения, сексуальной ориентации, гендерной идентичности, возраста, состояния здоровья, инвалидности, семейного положения, статуса мигранта или беженца или по иным признакам.

4. Специальные меры, которые необходимы для предупреждения и защиты женщин от насилия по гендерному признаку, не должны рассматриваться как дискриминация в соответствии с данной Конвенцией.

Статья 5 – Обязательства и должное внимание со стороны государства

1. Стороны воздерживаются от совершения каких-либо актов насилия в отношении женщин и обеспечивают, чтобы государственные органы, должностные лица, сотрудники, учреждения и иные представители, действующие от имени государства, осуществляли свою деятельность в соответствии с данным обязательством.

2. Стороны принимают необходимые законодательные и иные меры для обеспечения должного внимания к тому, чтобы предупреждать, расследовать, наказывать и предусматривать компенсацию в отношении актов насилия, подпадающих под сферу действия настоящей Конвенции, которые совершаются негосударственными лицами.

Статья 6 – Политика, учитывающая гендерные аспекты

Стороны предпринимают усилия для того, чтобы включать гендерные подходы в соблюдение и оценку влияния положений настоящей Конвенции и для содействия и эффективного осуществления политики равенства между женщинами и мужчинами и расширения возможностей женщин.

ГЛАВА II – КОМПЛЕКСНАЯ ПОЛИТИКА И СБОР ДАННЫХ

Статья 7 – Комплексная и скоординированная политика

1. Стороны принимают законодательные и иные меры для того, чтобы утвердить и осуществлять общегосударственную эффективную, всеохватывающую и скоординированную политику, включающую все соответствующие меры для предупреждения и борьбы со всеми формами насилия, подпадающими под сферу действия настоящей Конвенции, и осуществляют всеобъемлющее реагирование на насилие в отношении женщин.

2. Стороны обеспечивают, чтобы во всех направлениях политики, упомянутых в пункте 1, в центре всех мер были права жертвы и чтобы такая политика осуществлялась на основе эффективного сотрудничества между всеми соответствующими органами, учреждениями и организациями.

3. Меры, принимаемые на основании данной статьи, включают, когда это целесообразно, всех соответствующих участников, таких как государственные учреждения, национальные, региональные и местные парламенты и органы власти, национальные правозащитные органы и организации гражданского общества.

Статья 8 – Финансовые средства

Стороны выделяют соответствующие финансовые и человеческие

средства для адекватного осуществления комплексной политики, мер и программ по предупреждению и борьбе со всеми формами насилия, подпадающими под сферу действия настоящей Конвенции, в том числе и той политики, мер и программ, которые осуществляются неправительственными организациями и гражданским обществом.

Статья 9 – Неправительственные организации и гражданское общество

Стороны признают, поощряют и поддерживают, на всех уровнях, работу соответствующих неправительственных организаций и гражданского общества, активно действующих в борьбе с насилием в отношении женщин, и устанавливают эффективное сотрудничество с этими организациями.

Статья 10 – Координирующая организация

1. Стороны назначают или создают один или более официальных органов, ответственных за координацию, выполнение, мониторинг и оценку политики и мер по предупреждению и борьбе со всеми формами насилия, подпадающими под сферу действия настоящей Конвенции. Эти органы координируют сбор данных, о котором говорится в статье 11, анализируют и распространяют его результаты.

2. Стороны обеспечивают, чтобы органы, назначенные или созданные в соответствии с данной статьей, получали информацию общего характера о мерах, принятых в соответствии с главой VIII.

3. Стороны обеспечивают, чтобы органы, назначенные или созданные в соответствии с данной статьей, имели возможность напрямую обмениваться информацией и укреплять отношения с соответствующими органами в других Странах.

Статья 11 – Сбор данных и исследования

1. В целях выполнения настоящей Конвенции Стороны берут на себя обязательства:

- a. на регулярной основе собирать соответствующие дезагрегированные статистические данные в отношении случаев всех форм насилия, подпадающих под сферу действия настоящей Конвенции;

b. поддерживать исследования в отношении всех форм насилия, подпадающих под сферу действия настоящей Конвенции, для того чтобы изучать его глубинные причины и последствия, количество случаев и уровень вынесенных приговоров, а также эффективные меры, принимаемые по выполнению настоящей Конвенции.

2. Стороны будут стремиться проводить опросы населения на регулярной основе для оценки распространения и тенденций всех форм насилия, подпадающих под сферу действия настоящей Конвенции.

3. Стороны предоставляют группе экспертов, как это предусматривается в статье 6б настоящей Конвенции, информацию, собранную в соответствии с данной статьей, для того чтобы содействовать международному сотрудничеству и разработке международных стандартов.

4. Стороны обеспечивают, чтобы информация, собранная в соответствии с настоящей статьей, была доступна общественности.

ГЛАВА III – ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ

Статья 12 – Общие обязательства

1. Стороны принимают все необходимые меры по внедрению изменений в социальных и культурных моделях поведения женщин и мужчин с целью искоренения предрассудков, обычаев, традиций и любой иной практики, которые основаны на идее неполноценности женщин или стереотипных представлениях о роли женщин и мужчин.

2. Стороны принимают необходимые законодательные и другие меры по предупреждению всех форм насилия, подпадающих под сферу действия настоящей Конвенции, со стороны любого физического или юридического лица.

3. Любые меры, принятые в соответствии с данной главой, должны учитывать и быть ориентированы на конкретные потребности лиц, ставших уязвимыми в силу определенных обстоятельств, и в центре таких мер должны быть права человека всех жертв насилия.

4. Стороны принимают необходимые меры для поощрения того, чтобы все члены общества, особенно мужчины и мальчики, вносили активный вклад в предотвращение всех форм насилия, подпадающих под сферу действия настоящей Конвенции.

5. Стороны обеспечивают, чтобы культура, обычаи, религия, традиции и так называемые «соображения чести» не рассматривались в качестве оправдания каких-либо актов насилия, подпадающих под сферу действия настоящей Конвенции.

6. Стороны принимают необходимые меры для содействия программам и деятельности в поддержку расширения возможностей женщин.

Статья 13 – Просветительская деятельность

1. Стороны содействуют или проводят, на регулярной основе и на всех уровнях, информационно-просветительские кампании или программы, в том числе в сотрудничестве с национальными правозащитными учреждениями и органами по вопросам обеспечения равенства, а также с организациями гражданского общества и неправительственными организациями, прежде всего женскими, когда это целесообразно, для повышения уровня осознания и понимания среди широкой общественности различных проявлений всех форм насилия, подпадающих под сферу действия настоящей Конвенции, их последствий для детей и необходимости предупреждать такое насилие.

2. Стороны обеспечивают широкое распространение среди общественности информации о мерах, имеющихся для предупреждения актов насилия, подпадающих под сферу действия настоящей Конвенции.

Статья 14 – Образование

1. Стороны предпринимаяют, когда это целесообразно, необходимые шаги по включению педагогического материала по таким вопросам, как равенство между женщинами и мужчинами, нестереотипные гендерные роли, взаимное уважение, урегулирование конфликтов в межличностных отношениях без применения насилия, насилие по гендерному признаку в отношении женщин и право на личную неприкосновенность, адаптированного к развивающимся способностям обучающихся, в официальные учебные программы и на всех уровнях образования.

2. Стороны осуществляют необходимые шаги по продвижению принципов, изложенных в пункте 1, в неформальных образователь-

ных структурах, а также в спорте, при проведении культурных мероприятий, во время отдыха и в СМИ.

Статья 15 – Подготовка специалистов

1. Стороны обеспечивают или укрепляют необходимую подготовку для соответствующих специалистов, занимающихся жертвами или лицами, совершающими любые акты насилия, подпадающие под сферу действия настоящей Конвенции, по вопросам предупреждения и выявления такого насилия, обеспечения равенства между женщинами и мужчинами, потребностей и прав жертв, а также в отношении того, как предупреждать вторичную виктимизацию.

2. Стороны содействуют тому, чтобы подготовка, о которой говорится в пункте 1, включала подготовку в сфере скоординированного межведомственного сотрудничества для обеспечения соответствующего комплексного подхода к направлению на рассмотрение дел, связанных с насилием и подпадающих под сферу действия настоящей Конвенции.

Статья 16 – Профилактическое вмешательство и лечебные программы

1. Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для разработки или оказания поддержки программам, направленным на обучение лиц, совершающих акты домашнего насилия, насильственному поведению в межличностных отношениях с целью предупреждения дальнейшего насилия и изменения форм поведения, ориентированных на насилие.

2. Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для разработки или оказания поддержки программам лечения, направленным на профилактику рецидивов со стороны лиц, совершающих акты насилия, прежде всего лиц, совершающих акты сексуального насилия.

3. При принятии мер, о которых говорится в пунктах 1 и 2, Стороны обеспечивают, чтобы главное внимание уделялось безопасности, поддержке и правам человека жертв и чтобы такие программы, когда это целесообразно, разрабатывались и осуществлялись в тесной координации со специализированными службами, занимающимися оказанием поддержки жертвам.

Статья 17 – Участие частного сектора и СМИ

1. Стороны поощряют частный сектор, сектор информационно-коммуникационных технологий и СМИ, при должном соблюдении свободы выражения мнения и их независимости, к тому, чтобы участвовать в разработке и осуществлении политики и принимать руководящие принципы и стандарты саморегулирования для предупреждения насилия в отношении женщин и повышения уровня уважения к их достоинству.

2. Стороны содействуют развитию, в сотрудничестве с представителями частного сектора, навыков среди детей, родителей и преподавателей в отношении того, как относиться к информационным и коммуникационным структурам, которые предоставляют доступ к унижающему достоинство контенту сексуального или насильственного характера, способному нанести ущерб.

ГЛАВА IV – ЗАЩИТА И ПОДДЕРЖКА

Статья 18 – Общие обязательства

1. Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры по защите всех жертв от любых дальнейших актов насилия.

2. Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры, в соответствии со своим внутренним законодательством, для обеспечения надлежащих механизмов по реализации эффективного сотрудничества между всеми соответствующими государственными учреждениями, включая судебную систему, прокуратуру, правоохранительные органы, местные и региональные органы власти, а также неправительственные организации и иные соответствующие организации и органы, в целях защиты и оказания поддержки жертвам и свидетелям всех форм насилия, подпадающих под сферу действия настоящей Конвенции, включая направление жертв в общие и специализированные службы поддержки, как это предусматривается в статьях 20 и 22 настоящей Конвенции.

3. Стороны обеспечивают, чтобы меры, принимаемые в соответствии с данной главой:

- основывались на гендерном понимании насилия в отношении женщин и домашнего насилия и были сосредоточены на правах

человека и безопасности жертвы;

- основывались на комплексном подходе, в котором учитываются взаимоотношения между жертвами, лицами, совершающими акты насилия, детьми и более широким общественным окружением;
- были направлены на то, чтобы избежать вторичной виктимизации;
- были направлены на расширение возможностей и усиление экономической независимости женщин – жертв насилия;
- обеспечивали, когда это целесообразно, чтобы различные службы по защите и оказанию поддержки размещались в одних помещениях;
- учитывали конкретные потребности уязвимых лиц, включая детей-жертв, и были бы для них доступны.

4. Предоставление услуг не должно зависеть от готовности жертвы выдвинуть обвинение или свидетельствовать в отношении любого лица, совершающего акты насилия.

5. Стороны принимают соответствующие меры по обеспечению консульской или иной защиты и поддержки своим гражданам и другим жертвам, имеющим право на такую защиту, в соответствии со своими обязательствами по международному праву.

Статья 19 – Информация

Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры по обеспечению того, чтобы жертвы получали должную и своевременную информацию об имеющихся службах поддержки и о правовых мерах на том языке, который они понимают.

Статья 20 – Общие службы поддержки

1. Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы жертвы имели доступ к службам, помогающим им восстановиться после актов насилия. Данные меры должны включать, когда это необходимо, такие услуги, как юридические и психологические консультации, финансовая помощь, жилье, образование, профессиональная подготовка и помощь в том, чтобы найти рабочее место.

2. Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы жертвы имели доступ к медицинским услугам и социальным службам и чтобы такие службы имели необходимые ресурсы и специалистов, подготовленных для оказания помощи жертвам, а также направляли их в соответствующие службы.

Статья 21 – Помощь в индивидуальных / коллективных жалобах

Стороны обеспечивают, чтобы жертвы имели информацию и доступ к применимым региональным и международным индивидуальным / коллективным механизмам жалоб. Стороны содействуют предоставлению четкой и продуманной помощи жертвам в процессе обращения с такими жалобами.

Статья 22 – Специализированные службы поддержки

1. Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения или создания, при условии соблюдения должного географического распределения, срочных, краткосрочных и долгосрочных специализированных служб поддержки любым жертвам, подвергающимся любым формам насилия, подпадающим под сферу действия настоящей Конвенции.

2. Стороны обеспечивают или создают специализированные службы поддержки женщин для всех женщин, ставших жертвами насилия, и для их детей.

Статья 23 – Убежище

Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения создания соответствующих, легкодоступных убежищ в достаточном количестве для предоставления безопасного размещения и для установления, по своей инициативе, связей с жертвами, прежде всего с женщинами и их детьми.

Статья 24 – Горячие телефонные линии

Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры по созданию общегосударственных бесплатных круглосуточных горячих телефонных линий для предоставления консультаций обращающимся, конфиденциально или с должным соблюдением их анонимно-

сти, в отношении всех форм насилия, подпадающих под сферу действия настоящей Конвенции.

Статья 25 – Помощь жертвам сексуального насилия

Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения создания в достаточном количестве соответствующих легкодоступных центров помощи жертвам изнасилования или сексуального насилия, для того чтобы обеспечивать медицинское и судебно-медицинское обследование, поддержку в случае травмы и консультации для жертв.

Статья 26 – Защита и поддержка детей-свидетелей

1. Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы при предоставлении защиты и услуг по поддержке жертв должным образом учитывались права и потребности детей – жертв всех форм насилия, подпадающих под сферу действия настоящей Конвенции.

2. Меры, принимаемые в соответствии с данной статьей, включают ориентированные на соответствующую возрастную группу психосоциальные консультации для детей – свидетелей всех форм насилия, подпадающих под сферу действия настоящей Конвенции, и должным образом соблюдают интересы ребенка.

Статья 27 – Сообщения

Стороны принимают необходимые меры для поощрения любого лица – свидетеля совершения актов насилия, подпадающих под сферу действия настоящей Конвенции, или лица, у которого есть разумные основания считать, что подобный акт может быть совершен, или что ожидаются дальнейшие акты насилия, сообщать об этом в компетентные организации или органы власти.

Статья 28 – Сообщения специалистов

Стороны принимают необходимые меры для обеспечения того, чтобы правила конфиденциальности, налагаемые на основании внутреннего права на некоторых специалистов, не составляли препятствия в отношении возможности, при определенных условиях, направления

ими сообщений в компетентные организации или органы власти, если у них есть разумные основания считать, что был совершен серьезный акт насилия, подпадающий под сферу действия настоящей Конвенции, или что можно ожидать последующих серьезных актов насилия.

ГЛАВА V – МАТЕРИАЛЬНОЕ ПРАВО

Статья 29 – Гражданские судебные иски и средства правовой защиты

1. Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения жертвам соответствующих средств гражданско-правовой защиты в отношении лица, совершающего насильственные действия.

2. Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения жертвам, в соответствии с общими принципами международного права, соответствующих средств гражданско-правовой защиты в отношении тех государственных органов, которые не выполнили свои обязанности принимать необходимые профилактические меры или меры защиты в рамках своих полномочий.

Статья 30 – Компенсация

1. Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы у жертв было право требовать компенсацию от лиц, совершающих акты насилия, в отношении любого из правонарушений, установленных в соответствии с настоящей Конвенцией.

2. Должная государственная компенсация присуждается тем, кто пострадал от серьезных физических травм или нарушения здоровья, в той мере, в какой данный ущерб не покрывается иными источниками, такими как лицо, совершившее акты насилия, или страхование, или государственное медицинское и социальное обеспечение. Это не исключает возможности для Сторон требовать возврата предоставленной компенсации со стороны лица, совершившего акт насилия, при условии должного обеспечения безопасности жертвы.

3. Меры, принимаемые в соответствии с пунктом 2, должны обеспечивать предоставление компенсации в разумные сроки.

Статья 31 – Опека, права на посещение и безопасность

1. Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы при определении опеки и прав на посещение детей принимались во внимание случаи насилия, подпадающие под сферу действия настоящей Конвенции.

2. Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы осуществление права на посещение или права на опеку не ставило под угрозу права и безопасность жертвы или детей.

Статья 32 – Гражданские последствия насильственных браков

Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы браки, заключаемые насильственно, могли быть признаны недействительными, аннулированы или расторгнуты без необоснованного финансового или административного обременения в отношении жертвы.

Статья 33 – Психологическое насилие

Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы в уголовном порядке преследовалось намеренное поведение, приводящее к серьезному ущербу психологической целостности лица в результате принуждения или угроз.

Статья 34 – Преследования

Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы намеренное поведение в виде неоднократного угрожающего поведения, направленного на другое лицо, которое вызывает у нее или него страх за свою безопасность, преследовалось в уголовном порядке.

Статья 35 – Физическое насилие

Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы умышленное совершение актов физического насилия в отношении другого лица преследовалось в уголовном порядке.

Статья 36 – Сексуальное насилие, включая изнасилование

1. Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы в уголовном порядке преследовались следующие формы умышленных действий:

- a. совершение, без согласия, вагинального, анального или орального проникновения сексуального характера в тело другого лица с использованием любой части тела или предмета;
- b. совершение иных актов сексуального характера с каким-либо лицом без его согласия;
- c. принуждение другого лица совершать акт сексуального характера, без согласия, с третьим лицом.

2. Согласие должно даваться добровольно, в результате свободного волеизъявления соответствующего лица, с учетом сопутствующих обстоятельств.

3. Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы положения пункта 1 применялись также к актам, совершенным в отношении бывших или нынешних супругов или партнеров, как это признано на основании внутреннего права.

Статья 37 – Насильственный брак

1. Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы умышленные действия в виде принуждения взрослого лица или ребенка к вступлению в брак преследовались в уголовном порядке.

2. Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы умышленные действия в виде завлечения взрослого лица или ребенка на территорию Стороны или государства иного, чем то, в котором она или он проживают, с целью заставить данное взрослое лицо или ребенка вступить в брак, преследовалось в уголовном порядке.

Статья 38 – Калечащая операция на женских гениталиях

Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы в уголовном порядке преследовалось

следующее преднамеренное поведение:

- a. удаление, инфибуляция или совершение любой другой мутиляции на всех или части больших половых губ, на малых половых губах или клиторе;
- b. принуждение или предоставление женщины для того, чтобы она подверглась любому из актов, перечисленных в пункте а;
- c. подстрекательство, принуждение или предоставление девушки для того, чтобы она подверглась любому из актов, перечисленных в пункте а.

Статья 39 – Насильственный аборт и насильственная стерилизация

Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы следующее преднамеренное поведение преследовалось в уголовном порядке:

- a. совершение аборта у женщины без ее предварительного и информированного согласия;
- b. осуществление хирургического вмешательства, целью или последствием которого является прекращение способности женщины к естественному воспроизводству потомства, без ее предварительного и информированного согласия или понимания данной процедуры.

Статья 40 – Сексуальные домогательства

Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы любая форма нежелательного вербального, невербального или физического поведения сексуального характера с целью или последствиями нанесения ущерба достоинству человека, в частности путем создания угрожающих, враждебных, унижающих достоинство, оскорбительных и агрессивных условий, подвергалась уголовным или иным юридическим санкциям.

Статья 41 – Помощь или подстрекательство и попытка

1. Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для установления в качестве правонарушения, когда это было совершено преднамеренно, помощь или подстрекательство при со-

вершении правонарушений, установленных в соответствии со статьями 33, 34, 35, 36, 37, 38.а и 39 настоящей Конвенции.

2. Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для определения в качестве правонарушений, когда они совершаются преднамеренно, попытки совершить правонарушения, установленные в соответствии со статьями 35, 36, 37, 38.а и 39 настоящей Конвенции.

Статья 42 – Неприемлемые оправдания преступлений, включая преступления, совершенные во имя так называемой «чести»

1. Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы во время разбирательства уголовного дела, связанного с совершением какого-либо акта насилия, подпадающего под сферу действия Конвенции, культура, обычаи, религия, традиции или так называемая «честь» не рассматривались как оправдание подобных актов. Это охватывает, в частности, утверждения о том, что жертва нарушила культурные, религиозные, социальные или традиционные обычаи или нормы соответствующего поведения.

2. Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы подстрекательство со стороны любого лица в отношении ребенка совершить любой из актов, перечисленных в пункте 1, не уменьшало уголовной ответственности такого лица за совершенные акты.

Статья 43 – Наступление ответственности за уголовные правонарушения

Ответственность за правонарушения, установленные в соответствии с настоящей Конвенцией, наступает независимо от характера взаимоотношений между жертвой и лицом, совершившим соответствующие акты насилия.

Статья 44 – Юрисдикция

1. Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для установления юрисдикции в отношении любого правонарушения, установленного в соответствии с настоящей Конвенцией, когда правонарушение совершено:

- a. на территории Сторон; или
- b. на борту судна под флагом Сторон; или
- c. на борту самолета, зарегистрированного в соответствии с законами Сторон; или
- d. одним из их граждан; или
- e. лицом, которое обычно проживает на территории Сторон.

2. Стороны берут на себя обязательство принять необходимые законодательные или иные меры по установлению юрисдикции в отношении любого правонарушения, установленного в соответствии с настоящей Конвенцией, когда данное правонарушение совершается в отношении одного из граждан Сторон или лица, которое обычно проживает на их территории.

3. Для преследования правонарушений, установленных в соответствии со статьями 36, 37, 38 и 39 настоящей Конвенции, Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы их юрисдикция не подчинялась условию, согласно которому соответствующие акты подвергаются уголовному преследованию на той территории, на которой они были совершены.

4. Для преследования в отношении правонарушений, установленных в соответствии со статьями 36, 37, 38 и 39 настоящей Конвенции, Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы их юрисдикция в отношении подпунктов d и e пункта 1 не ограничивалась условием, согласно которому такое преследование может быть возбуждено только на основании заявления жертвы правонарушения или сообщения информации со стороны государства, на чьей территории данное правонарушение было совершено.

5. Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для установления юрисдикции в отношении правонарушений, установленных в соответствии с настоящей Конвенцией, в тех случаях, когда предполагаемое лицо, совершившее акты насилия, находится на их территории и они не выдают ее или его другой Стороне исключительно на основании его или ее гражданства.

6. Когда более чем одна Сторона заявляет о своей юрисдикции в отношении предполагаемого правонарушения, установленного в соответствии с настоящей Конвенцией, то участвующие Стороны кон-

сультуруются, когда это целесообразно, друг с другом для определения наиболее приемлемой юрисдикции для преследования в отношении правонарушения.

7. Без ущерба общим нормам международного права настоящая Конвенция не исключает какой-либо уголовной юрисдикции, осуществляемой Стороной в соответствии со своим внутренним правом.

Статья 45 – Санкции и меры

1. Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы правонарушения, установленные в соответствии с настоящей Конвенцией, наказывались путем эффективных, соразмерных и действенных санкций, с учетом серьезности этих правонарушений. Такие санкции включают, когда это целесообразно, приговоры, предусматривающие лишение свободы, которые могут привести к экстрадиции.

2. Стороны могут принимать иные меры в отношении лиц, совершивших акты насилия, такие как:

- мониторинг или надзор в отношении осужденных лиц;
- лишение родительских прав, если наилучшие интересы ребенка, которые могут включать вопросы обеспечения безопасности жертвы, не могут быть гарантированы каким-либо иным способом.

Статья 46 – Отягчающие обстоятельства

Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы следующие обстоятельства, поскольку они уже не являются составляющими аспектами правонарушения, могли, в соответствии с относящимися к делу положениями внутреннего права, рассматриваться как отягчающие обстоятельства при определении приговора в связи с правонарушениями, установленными в соответствии с настоящей Конвенцией:

- a. правонарушение было совершено против бывшего или нынешнего супруга (супруги) или партнера, признанных таковыми на основании внутреннего права, членом семьи, лицом, проживающим вместе с жертвой, или лицом, которое злоупотребило своими полномочиями;

- b. правонарушение или связанные правонарушения были совершены неоднократно;
- c. правонарушение было совершено против лица, которое в силу определенных обстоятельств является уязвимым;
- d. правонарушение было совершено против ребенка или в присутствии ребенка;
- e. правонарушение было совершено двумя или более людьми, действующими вместе;
- f. правонарушению предшествовал или оно сопровождалось чрезвычайно высоким уровнем насилия;
- g. правонарушение было совершено с использованием оружия или угрозы применения оружия;
- h. правонарушение нанесло жертве серьезный физический и психологический ущерб;
- i. лицо, совершившее акты насилия, ранее было осуждено за правонарушения аналогичного характера.

Статья 47 – Приговоры, выносимые другой Стороной

Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения возможности учета окончательных приговоров, принимаемых другой Стороной, в отношении правонарушений, установленных в соответствии с настоящей Конвенцией, при вынесении приговора.

Статья 48 – Запрет на обязательные альтернативные процессы или приговоры по урегулированию споров

1. Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры по запрещению обязательных альтернативных процессов по урегулированию споров, включая посредничество и примирение, в отношении всех форм насилия, подпадающих под сферу действия настоящей Конвенции.

2. Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы в случае вынесения решения о выплате штрафа должным образом учитывалась способность лица, совершившего акты насилия, выполнять свои финансовые обязательства перед жертвой.

ГЛАВА VI – РАССЛЕДОВАНИЕ, СУДЕБНОЕ РАЗБИРАТЕЛЬСТВО, ПРОЦЕДУРНОЕ ПРАВО И МЕРЫ ЗАЩИТЫ

Статья 49 – Общие обязательства

1. Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы расследования и судебные разбирательства в отношении всех форм насилия, подпадающих под сферу действия настоящей Конвенции, осуществлялись без неоправданных задержек и при этом принимались во внимание права жертвы на всех этапах уголовного разбирательства.

2. Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры, в соответствии с основополагающими принципами прав человека и должным образом учитывая гендерное толкование насилия, для обеспечения проведения эффективного расследования и разбирательства в отношении правонарушений, установленных в соответствии с настоящей Конвенцией.

Статья 50 – Немедленное реагирование, предупреждение и защита

1. Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы ответственные правоохранительные учреждения реагировали на все формы насилия, подпадающие под сферу действия настоящей Конвенции, незамедлительно и должным образом, благодаря предоставлению адекватной и неотложной защиты жертвам.

2. Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы ответственные правоохранительные учреждения незамедлительно и соответствующим образом осуществляли предупреждение и защиту от всех форм насилия, подпадающих под сферу действия настоящей Конвенции, включая применение профилактических оперативных мер и сбор улик.

Статья 51 – Оценка риска и управление рисками

1. Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы оценка риска летальности, серьезности ситуации и риска повторного совершения насилия осуществлялась

всеми соответствующими органами власти для того, чтобы управлять рисками и, если необходимо, обеспечивать скоординированно безопасность и поддержку.

2. Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы оценка, о которой говорится в пункте 1, должным образом учитывала, на всех этапах расследования и применения мер защиты, тот факт, что лица, совершающие акты насилия, подпадающие под сферу действия настоящей Конвенции, имеют огнестрельное оружие или доступ к нему.

Статья 52 – Срочные запретительные приказы

Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы компетентным органам власти предоставлялись полномочия отдавать приказы, в ситуациях непосредственной опасности, о том, чтобы лицо, совершающее акты домашнего насилия, покинуло место проживания жертвы или лица, в отношении которого существует риск, на достаточный период времени, и для того, чтобы запретить лицу, совершающему акты насилия, входить в жилище или контактировать с жертвой или лицом, в отношении которого существует риск. Меры, принимаемые в соответствии с данной статьей, в качестве приоритета направлены на обеспечение безопасности жертв или лиц, находящихся в состоянии риска.

Статья 53 – Приказы об ограничениях или защите

1. Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы соответствующие приказы об ограничениях или защите отдавались в отношении жертв всех форм насилия, подпадающих под сферу действия настоящей Конвенции.

2. Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы приказы об ограничениях или защите, о которых говорится в пункте 1:

- обеспечивались для непосредственной защиты и без неправомерных финансовых или административных обременений в отношении жертвы;
- издавались на определенный период времени или пока они не изменены или отменены;

- при необходимости издавались на односторонней основе и вступали в силу незамедлительно;
- имелись независимо от других юридических процедур или в дополнение к ним;
- могли быть представлены в последующих юридических процедурах.

3. Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы нарушения постановлений об ограничении или защите, принятые на основании пункта 1, приводили к эффективным, соразмерным и действенным уголовным или иным юридическим санкциям.

Статья 54 – Расследования и улики

Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы в любых гражданских или уголовных процедурах улики, относящиеся к истории сексуальных отношений и поведению жертвы, разрешались только тогда, когда это относится к существу дела и необходимо.

Статья 55 – Процедуры одностороннего характера и по долгу службы

1. Стороны обеспечивают, чтобы расследования или судебные преследования в отношении правонарушений, установленных в соответствии со статьями 35, 36, 37, 38 и 39 Конвенции, не зависели полностью от заявления или жалобы, поданной жертвой, если правонарушение было совершено полностью или частично на территории Стороны, и чтобы процедуры могли продолжаться даже в том случае, если жертва забирает свое заявление или жалобу.

2. Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения, в соответствии с условиями, предусмотренными их внутренним правом, возможности для правительственных и неправительственных организаций и консультантов по вопросам домашнего насилия оказывать помощь и/или поддержку жертвам, по их просьбе, во время проведения расследований и судебных разбирательств, касающихся правонарушений, установленных в соответствии с настоящей Конвенцией.

Статья 56 – Меры защиты

1. Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры по защите прав и интересов жертв, включая их особые потребности в качестве свидетелей, на всех этапах расследования и судебного разбирательства, в частности путем:

- a. обеспечения их защиты, а также защиты их семей и свидетелей от запугивания, мести и повторной виктимизации;
- b. обеспечения информирования жертв, по крайней мере в тех случаях, когда жертвы и семьи могут быть в опасности, о том, что лицо, совершившее акты насилия, совершило побег или освобождается временно или окончательно;
- c. информирования их, при соблюдении условий, предусмотренных внутренним правом, об их правах и имеющихся в их распоряжении услугах, а также о последующих шагах на основании их жалобы, об обвинениях, общем продвижении расследования или судебного разбирательства и об их роли в этой связи, а также о результатах рассмотрения их дела;
- d. предоставления жертвам возможности, в соответствии с процессуальными нормами внутреннего права, быть заслушанными, давать показания, а также излагать свои взгляды, потребности и опасения, напрямую или через посредника, с последующим их рассмотрением;
- e. предоставления жертвам соответствующих услуг по поддержке таким образом, чтобы их права и интересы в надлежащем порядке были представлены и учтены;
- f. обеспечения того, чтобы могли быть приняты меры по защите частной жизни и личности жертвы;
- g. обеспечения того, чтобы можно было, по мере возможности, избежать контакта в помещении суда и правоохранительного органа между жертвами и лицами, совершившими акты насилия;
- h. предоставления жертвам независимых и компетентных переводчиков, когда жертвы участвуют в судебном разбирательстве или когда они представляют улики;
- i. предоставления жертвам возможности свидетельствовать, в соответствии с нормами, предусмотренными во внутреннем праве, в суде без личного участия или, по крайней мере, без присут-

ствия лица, которое, как предполагается, совершило акты насилия, в частности, благодаря использованию соответствующих коммуникационных технологий, когда они имеются.

2. Ребенку-жертве и ребенку – свидетелю насилия в отношении женщин и домашнего насилия предоставляются, когда это целесообразно, специальные меры защиты, учитывающие наилучшие интересы ребенка.

Статья 57 – Правовая помощь

Стороны обеспечивают право на правовую помощь и на бесплатную юридическую помощь для жертв, при соблюдении условий, предусмотренных их внутренним правом.

Статья 58 – Закон об исковой давности

Стороны принимают необходимые законодательные и иные меры для обеспечения того, чтобы закон об исковой давности для возбуждения любых юридических процедур в отношении правонарушений, установленных в соответствии со статьями 36, 37, 38 и 39 настоящей Конвенции, действовал в течение такого времени, которое было бы достаточным и соразмерным серьезности рассматриваемого правонарушения, для того чтобы дать возможность эффективно возбудить судебное дело после того, как жертва достигла совершеннолетия.

ГЛАВА VII – МИГРАЦИЯ И ПРЕДОСТАВЛЕНИЕ УБЕЖИЩА

Статья 59 – Статус пребывания

1. Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы жертве, чей статус пребывания зависит от супруга или партнера, как это признано на основании внутреннего права, в случае расторжения брака или отношений, предоставлялось, в случае особо трудных обстоятельств, по заявлению, независимое разрешение на пребывание, без учета продолжительности брака или отношений. Условия, относящиеся к предоставлению и сроку независимого разрешения на пребывание, устанавливаются на основании внутреннего права.

2. Стороны принимают необходимые законодательные или иные

меры для обеспечения того, чтобы в отношении жертв можно было приостанавливать процедуры высылки, начатые в связи со статусом пребывания, зависящим от супруга или партнера, как это признано на основании внутреннего права, для обеспечения им возможности обратиться за получением независимого разрешения на пребывание.

3. Стороны выдают возобновляемое разрешение на пребывание жертвам в одной из двух следующих ситуаций или в обеих:

- a. когда компетентный орган полагает, что их пребывание необходимо в связи с их личной ситуацией;
- b. когда компетентный орган полагает, что их пребывание необходимо с целью их сотрудничества с компетентными органами в расследовании или уголовном судебном разбирательстве.

4. Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы жертвы насильственного брака, привезенные в другую страну с целью брака, которые в результате этого потеряли свой статус пребывания в стране, где они обычно проживали, могли восстановить этот статус.

Статья 60 – Просьбы о предоставлении убежища, основанные на гендерном признаке

1. Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы насилие в отношении женщин по гендерному признаку могло бы рассматриваться как форма преследования в значении статьи 1, А (2) Конвенции 1951 г. о статусе беженцев и как форма серьезного ущерба, вызывающая необходимость дополнительной / субсидиарной защиты.

2. Стороны обеспечивают, чтобы толкование, учитывающее гендерный фактор, принималось во внимание при рассмотрении каждого положения Конвенции, и если устанавливается, что существуют опасения в отношении преследований по одному или более из этих положений, то заявителям предоставляется статус беженца согласно соответствующим применимым документам.

3. Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры по развитию процедур приема и служб поддержки для лиц в поисках убежища, с учетом гендерного фактора, а также гендерные руководящие принципы и процедуры предоставления убежища с уче-

том гендерного фактора, в том числе при определении статуса беженца и при обращении за международной защитой.

Статья 61 – Отказ от высылки

1. Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для соблюдения принципа отказа от высылки в соответствии с существующими обязательствами по международному праву.

2. Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы жертвы насилия в отношении женщин, которые нуждаются в защите, независимо от своего статуса или места пребывания, не возвращались ни при каких обстоятельствах в какую-либо страну, где существовал бы риск в отношении их жизни или где они могли бы подвергнуться пыткам или бесчеловечному или унижающему достоинство обращению или наказанию.

ГЛАВА VIII – МЕЖДУНАРОДНОЕ СОТРУДНИЧЕСТВО

Статья 62 – Общие принципы

1. Стороны сотрудничают друг с другом, в соответствии с положениями настоящей Конвенции, и на основании применения соответствующих международных и региональных инструментов в области сотрудничества по гражданским и уголовным делам, договоренностям, достигнутым на основе единообразного или взаимного законодательства и внутреннего права, в максимально возможной степени с целью:

- a. предупреждения, борьбы и судебного преследования в отношении всех форм насилия, подпадающих под сферу действия настоящей Конвенции;
 - b. защиты и предоставления помощи жертвам;
 - c. расследования или уголовного преследования в отношении правонарушений, установленных в соответствии с настоящей Конвенцией;
 - d. исполнения соответствующих гражданских и уголовных судебных постановлений, вынесенных судебными органами Сторон, включая охранные судебные приказы.
2. Стороны принимают необходимые законодательные или иные

меры для обеспечения того, чтобы жертвы правонарушений, установленных в соответствии с настоящей Конвенцией и совершенных на территории Стороны, иной, чем та, где они проживают, могли бы обращаться с жалобой в компетентные органы своего государства пребывания.

3. Если Сторона, которая оказывает взаимную правовую помощь по уголовным делам, экстрадиции или исполнению гражданских или уголовных постановлений, вынесенных другой Стороной в настоящей Конвенции, и обуславливает это существованием договора, получает запрос о таком правовом сотрудничестве от Стороны, с которой подобный договор заключен не был, она может рассматривать настоящую Конвенцию в качестве юридической основы для взаимной правовой помощи по уголовным делам, экстрадиции или исполнению гражданских или уголовных постановлений, вынесенных другой Стороной в отношении правонарушений, установленных в соответствии с настоящей Конвенцией.

4. Стороны стремятся включить, когда это целесообразно, предупреждение и борьбу с насилием в отношении женщин и домашнего насилия в программы помощи в поддержку развития, предоставляемую третьим государствам, в том числе путем заключения двусторонних и многосторонних соглашений с третьими государствами, с целью содействия защите жертв в соответствии с пунктом 5 статьи 18.

Статья 63 – Меры в отношении лиц, находящихся в ситуации риска

Когда Сторона, исходя из располагаемой ею информации, имеет разумные основания полагать, что лицо находится в состоянии непосредственного риска подвергнуться любому из актов насилия, о которых говорится в статьях 36, 37, 38 и 39 настоящей Конвенции, на территории другой Стороны, то той Стороне, которая имеет такую информацию, предлагается незамедлительно передать ее другой Стороне с целью обеспечения того, чтобы были приняты соответствующие меры защиты. В случае необходимости такая информация включает подробности о существующих положениях в области защиты в отношении лица, находящегося в ситуации риска.

Статья 64 – Информация

1. Запрашиваемая Сторона незамедлительно информирует запрашивающую Сторону об окончательном результате действий, принятых на основании данной главы. Запрашиваемая Сторона также незамедлительно информирует запрашивающую Сторону о любых обстоятельствах, которые могут сделать невозможным выполнение предполагаемого действия или вызвать значительные задержки с его осуществлением.

2. Сторона может, в границах своего внутреннего права и без предварительного запроса, направить другой Стороне информацию, полученную в рамках своего собственного расследования, когда она полагает, что раскрытие такой информации могло бы помочь получающей Стороне в предупреждении уголовных правонарушений, установленных в соответствии с настоящей Конвенцией, или в начале, или при проведении расследований или судебного рассмотрения в отношении таких уголовных правонарушений, или чтобы это могло привести к запросу о сотрудничестве с этой Стороной на основании данной главы.

3. Сторона, получившая любую информацию в соответствии с пунктом 2, направляет такую информацию своим компетентным органам, для того чтобы было возбуждено дело, если они считают это целесообразным, или для того, чтобы эта информация учитывалась в ходе соответствующего гражданского и уголовного судебного разбирательства.

Статья 65 – Защита данных

Персональные данные хранятся и используются в соответствии с обязательствами, принятыми на себя Сторонами на основании Конвенции о защите физических лиц при автоматизированной обработке персональных данных (СЕД № 108).

ГЛАВА IX – МЕХАНИЗМ МОНИТОРИНГА

Статья 66 – Группа экспертов по действиям против насилия в отношении женщин и домашнего насилия

1. Группа экспертов по действиям против насилия в отношении

женщин и домашнего насилия (далее – ГРЕВИО) осуществляет мониторинг выполнения Конвенции Сторонами.

2. ГРЕВИО состоит минимум из 10 членов и максимум из 15 членов, с учетом гендерного и географического баланса, а также мультидисциплинарной экспертизы. Ее члены избираются Комитетом Сторон из кандидатов, назначаемых Сторонами, на срок в четыре года, возобновляемый один раз, и выбираются из граждан Сторон.

3. Первоначальное избрание 10 членов проводится в течение года после вступления в силу настоящей Конвенции. Выборы пяти дополнительных членов проводятся после 25-й ратификации или присоединения.

4. Выборы членов ГРЕВИО основываются на следующих принципах:

- a. они выбираются, в соответствии с транспарентной процедурой, из лиц, обладающих высокими моральными качествами, известных своей признанной компетенцией в области прав человека, гендерного равенства, насилия в отношении женщин и домашнего насилия или оказания помощи и защиты жертвам или продемонстрировавших профессиональный опыт в областях, подпадающих под сферу действия настоящей Конвенции;
- b. никакие два члена ГРЕВИО не могут быть гражданами одного государства;
- c. они должны представлять основные правовые системы;
- d. они должны представлять соответствующих участников и учреждения, которые занимаются вопросами насилия в отношении женщин и домашнего насилия;
- e. они должны участвовать в работе Группы в личном качестве и быть независимыми и беспристрастными при осуществлении своих функций, а также иметь возможность осуществлять свои обязанности эффективно.

5. Процедура выборов членов ГРЕВИО определяется Комитетом министров Совета Европы после консультаций со Сторонами и получения их единогласного согласия, в течение шести месяцев после вступления в силу настоящей Конвенции.

6. ГРЕВИО принимает собственные правила процедуры.

7. Члены ГРЕВИО и другие члены делегаций, осуществляющие

посещения стран, как это предусматривается в пунктах 9 и 14 статьи 68, пользуются привилегиями и иммунитетами, предусмотренными в приложении к настоящей Конвенции.

Статья 67 – Комитет Сторон

1. Комитет Сторон состоит из представителей Сторон в Конвенции.
2. Комитет Сторон созывается генеральным секретарем Совета Европы. Его первое заседание проводится в течение одного года после вступления в силу настоящей Конвенции для избрания членов ГРЕВИО. Затем он проводит свои заседания тогда, когда об этом запросит одна треть Сторон, Председатель Комитета Сторон или Генеральный секретарь.
3. Комитет Сторон принимает свои собственные правила процедуры.

Статья 68 – Процедуры

1. Стороны представляют Генеральному секретарю Совета Европы, основываясь на анкете, подготовленной ГРЕВИО, доклад о законодательных и иных мерах, обеспечивающих применение положений настоящей Конвенции, для рассмотрения со стороны ГРЕВИО.
2. ГРЕВИО рассматривает доклад, представленный в соответствии с пунктом 1, с представителями соответствующей Стороны.
3. Последующие процедуры оценки распределяются по циклам, продолжительность которых определяется ГРЕВИО. В начале каждого цикла ГРЕВИО выбирает конкретные положения, на основании которых будет проводиться процедура оценки, и рассылает анкету.
4. ГРЕВИО определяет соответствующие средства для выполнения данной процедуры мониторинга. ГРЕВИО может, в частности, утвердить анкету по каждому циклу оценки, которая будет служить основой для процедуры оценки выполнения Конвенции Сторонами. Эта анкета направляется всем Сторонам. Стороны отвечают на такую анкету, а также на любые другие запросы об информации, поступающие от ГРЕВИО.
5. ГРЕВИО может получать информацию о выполнении Конвенции от неправительственных организаций и гражданского общества,

а также от национальных органов, занимающихся защитой прав человека.

6. ГРЕВИО должным образом учитывает существующую информацию, получаемую от других региональных и международных инструментов и органов, в областях, относящихся к сфере действия настоящей Конвенции.

7. При утверждении анкеты для каждого цикла оценки ГРЕВИО должным образом учитывает существующий сбор данных и исследования в Сторонах, как это предусматривается в статье 11 настоящей Конвенции.

8. ГРЕВИО может получать информацию о выполнении Конвенции со стороны Комиссара Совета Европы по правам человека, Парламентской Ассамблеи и соответствующих специализированных подразделений Совета Европы, а также органов, созданных на основании других международных инструментов. ГРЕВИО получает информацию о жалобах, представленных в эти органы, и об итогах их рассмотрения.

9. ГРЕВИО может организовывать на субсидиарной основе, в сотрудничестве с национальными органами и при поддержке независимых национальных экспертов, посещение стран, если полученная информация является недостаточной или в случаях, предусмотренных в пункте 14. Во время этих посещений ГРЕВИО могут оказывать содействие специалисты по конкретным областям.

10. ГРЕВИО готовит проект доклада, содержащий анализ соблюдения положений, на которых основывается оценка, а также идеи и предложения Группы в отношении того, каким образом соответствующая Страна может решать выявленные проблемы. Проект доклада передается для комментариев Стране, в отношении которой проводится оценка. Ее комментарии могут учитываться ГРЕВИО при подготовке своего доклада.

11. На основании всей полученной информации и комментариев Строн ГРЕВИО утверждает свой доклад и выводы о мерах, принятых соответствующей Страной по выполнению положений настоящей Конвенции. Этот доклад и выводы направляются соответствующей Стране и Комитету Строн. Доклад и выводы ГРЕВИО публикуются с момента их принятия, вместе с возможными комментариями соответствующей Страны.

12. Без ущерба для процедуры на основании пунктов 1–8, Комитет Сторон может принимать, исходя из доклада и выводов ГРЕВИО, рекомендации, адресованные этой Стороне (а) в отношении мер, которые следует принять для реализации выводов ГРЕВИО, если необходимо, с определением даты для представления информации об их выполнении, и (б) направленные на продвижение сотрудничества с данной Стороной для должного выполнения настоящей Конвенции.

13. Если ГРЕВИО получает надежную информацию, свидетельствующую о ситуации, в которой проблемы требуют немедленного внимания для предупреждения или ограничения масштабов или количества серьезных нарушений Конвенции, то Группа может попросить в срочном порядке представить специальный доклад, касающийся мер, предпринятых для предупреждения серьезных, массовых или повторяющихся случаев насилия в отношении женщин.

14. Принимая во внимание информацию, представленную соответствующей Стороной, а также любую другую надежную информацию, имеющуюся у ГРЕВИО, Группа может назначить одного или нескольких своих членов для проведения расследования и представления срочного доклада для ГРЕВИО. В случае необходимости и с согласия данной Стороны, расследование может включать посещение ее территории.

15. При изучении выводов расследования, о котором говорится в пункте 14, ГРЕВИО передает эти выводы соответствующей Стороне и, когда целесообразно, Комитету Сторон и Комитету министров Совета Европы вместе с любыми комментариями и рекомендациями.

Статья 69 – Общие рекомендации

ГРЕВИО может принимать, когда это целесообразно, общие рекомендации о выполнении настоящей Конвенции.

Статья 70 – Парламентское участие в мониторинге

1. Национальным парламентам предлагается участвовать в мониторинге мер, принимаемых для выполнения настоящей Конвенции.

2. Стороны представляют доклады ГРЕВИО своим национальным парламентам.

3. Парламентской Ассамблее Совета Европы предлагается регулярно подводить итоги выполнения настоящей Конвенции.

ГЛАВА X – ОТНОШЕНИЯ С ДРУГИМИ МЕЖДУНАРОДНЫМИ ИНСТРУМЕНТАМИ

Статья 71 – Отношения с другими международными инструментами

1. Настоящая Конвенция не наносит ущерба обязательствам, вытекающим из других международных документов, участниками которых являются или будут являться Стороны настоящей Конвенции и которые содержат положения по вопросам, регулируемым ею.

2. Стороны настоящей Конвенции могут заключать двусторонние или многосторонние соглашения друг с другом по вопросам, рассматриваемым в настоящей Конвенции, в целях дополнения или усиления ее положений или содействия соблюдению содержащихся в ней принципов.

ГЛАВА XI – ПОПРАВКИ К КОНВЕНЦИИ

Статья 72 – Поправки

1. Любое предложение о поправке к настоящей Конвенции, представленное той или иной Стороной, сообщается Генеральному секретарю Совета Европы и направляется ею или им государствам – членам Совета Европы, любой подписавшей стране, любой Стороне, Европейскому Союзу, любому государству, которому предложено подписать настоящую Конвенцию в соответствии с положениями статьи 75, и любому государству, которому предложено присоединиться к настоящей Конвенции в соответствии с положениями статьи 76.

2. Комитет министров Совета Европы рассматривает предложенную поправку и, после консультаций со Сторонами настоящей Конвенции, которые не являются членами Совета Европы, может принять поправку большинством, предусмотренным в статье 20.d Устава Совета Европы.

3. Текст любой поправки, принятой Комитетом министров в соответствии с пунктом 2, направляется Сторонам для принятия.

4. Любая поправка, принятая в соответствии с пунктом 2, вступает в силу в первый день месяца, следующего за истечением одного месяца после даты, на которую все Стороны проинформировали Генерального секретаря о своем согласии.

ГЛАВА XII – ФИНАНСОВЫЕ ПОЛОЖЕНИЯ

Статья 73 – Последствия настоящей Конвенции

Положения настоящей Конвенции не наносят ущерба положениям международного права и обязывающих международных инструментов, которые уже действуют или могут войти в силу и на основании которых лицам, при предупреждении и борьбе с насилием в отношении женщин и домашним насилием, предоставляются или могли бы предоставляться более благоприятные права.

Статья 74 – Урегулирование споров

1. Стороны в любом споре, который может возникнуть в связи с применением или толкованием положений настоящей Конвенции, будут стремиться урегулировать его путем переговоров, примирения, арбитража или любыми другими методами мирного урегулирования, принимаемыми на основании взаимного согласия между ними.

2. Комитет министров Совета Европы может разработать процедуры урегулирования для использования Сторонами в споре, если они с этим согласятся.

Статья 75 – Подписание и вступление в силу

1. Конвенция открыта для подписания государствами – членами Совета Европы, государствами – не членами, которые участвовали в ее разработке, и Европейским Союзом.

2. Настоящая Конвенция подлежит ратификации, принятию или одобрению. Ратификационные грамоты или документы о принятии или одобрении сдаются на хранение Генеральному секретарю Совета Европы.

3. Настоящая Конвенция вступает в силу в первый день месяца по истечении трехмесячного периода после даты, на которую 10 Сторон, подписавших Конвенцию, включая по крайней мере 8 государств – членов Совета Европы, выразили свое согласие на то, чтобы быть связанными Конвенцией в соответствии с положениями пункта 2.

4. В отношении любого государства, упомянутого в пункте 1, или Европейского Союза, которые впоследствии выражают свое согласие на то, чтобы быть связанными Конвенцией, Конвенция вступает в

силу в первый день месяца по истечении трехмесячного периода после даты сдачи на хранение ратификационных грамот или документов о принятии или одобрении.

Статья 76 – Присоединение к Конвенции

1. После вступления Конвенции в силу Комитет министров Совета Европы может, после консультаций со Сторонами настоящей Конвенции и получения их единогласного согласия, пригласить любое государство – не член Совета Европы, которое не участвовало в разработке данной Конвенции, присоединиться к настоящей Конвенции на основании решения, принятого большинством, предусмотренным в статье 20.d Устава Совета Европы, и единогласного голосования представителей Сторон, имеющих право участвовать в работе Комитета министров.

2. В отношении любого присоединяющегося государства Конвенция вступает в силу в первый день месяца, следующего за истечением трехмесячного периода после даты сдачи на хранение документа о присоединении Генеральному секретарю Совета Европы.

Статья 77 – Территориальная сфера деятельности

1. Любое государство или Европейский Союз могут, во время подписания или при сдаче на хранение своих ратификационных грамот или документов о принятии, одобрении или присоединении, уточнить ту территорию или территории, на которые распространяется сфера действия Конвенции.

2. Любая Сторона может, в любое время позднее, путем заявления, направляемого Генеральному секретарю Совета Европы, распространить сферу действия настоящей Конвенции на любую другую территорию, уточненную в заявлении, и за внешние сношения которой она несет ответственность или от имени которой она имеет полномочия принимать на себя обязательства. В отношении такой территории Конвенция вступает в силу в первый день месяца по истечении трехмесячного периода после даты получения такого заявления Генеральным секретарем.

3. Любое заявление, сделанное на основании двух предыдущих пунктов, может, в отношении любой территории, уточненной в таком заявлении, быть отозвано с помощью уведомления, направляемого Ге-

неральному секретарю Совета Европы. Такой отказ от заявления вступает в силу в первый день месяца по истечении трехмесячного периода после даты получения такого уведомления Генеральным секретарем.

Статья 78 – Оговорки

1. Ни к одному из положений к настоящей Конвенции не может быть сделано каких-либо оговорок, за исключениями, предусмотренными в пунктах 2 и 3.

2. Любое государство или Европейский Союз могут, во время подписания или при сдаче на хранение своих ратификационных грамот или документов о принятии, одобрении или присоединении, путем заявления, направляемого Генеральному секретарю Совета Европы, заявить, что им оставляется за собой право не применять или применять только к конкретным случаям или условиям положения, изложенные в:

- пункте 2 статьи 30;
- пунктах 1.е, 3 и 4 статьи 44;
- пункте 1 статьи 55 в отношении статьи 33, касающейся незначительных правонарушений;
- статье 58 в отношении статей 37, 38 и 39;
- статье 59.

3. Любое государство или Европейский Союз может, на время подписания или при сдаче на хранение своих ратификационных грамот или документов о принятии, одобрении или присоединении, путем заявления Генеральному секретарю Совета Европы, уведомить что им оставляется за собой право предусматривать неуголовные санкции, вместо уголовных санкций, в связи с поведением, предусмотренным в статьях 33 и 34.

4. Любая Сторона может полностью или частично снять оговорку путем заявления, направляемого Генеральному секретарю Совета Европы. Такое заявление вступает в силу с даты его получения Генеральным секретарем.

Статья 79 – Срок действия и пересмотр оговорок

1. Оговорки, предусмотренные в пункте 2 и 3 статьи 78, действуют в течение пяти лет со дня вступления в силу настоящей Конвенции в

отношении соответствующей Стороны. При этом такие оговорки могут быть возобновлены на такой же срок.

2. За 18 месяцев до даты окончания срока действия оговорки Генеральный секретарь Совета Европы уведомляет об этом истечении срока соответствующую Сторону. Не позднее чем за три месяца до истечения этого срока Сторона уведомляет Генерального секретаря о том, что она сохраняет, вносит поправку в оговорку или снимает свою оговорку. В отсутствие уведомления от соответствующей Стороны Генеральный секретарь информирует эту Сторону о том, что ее оговорка рассматривается как автоматически продленная на период в шесть месяцев. Если соответствующая Сторона не уведомляет о своем намерении сохранить или изменить свою оговорку до истечения этого периода, то тогда оговорка прекращает свое действие.

3. Если Сторона делает оговорку в соответствии с пунктами 2 и 3 статьи 78, то она предоставляет, до ее возобновления или по запросу, разъяснение для ГРЕВИО, касающееся оснований, оправдывающих ее сохранение.

Статья 80 – Денонсация

1. Любая Сторона может в любое время денонсировать настоящую Конвенцию путем уведомления, направляемого Генеральному секретарю Совета Европы.

2. Такая денонсация вступает в силу в первый день месяца, следующего по истечении трехмесячного периода после даты получения уведомления Генеральным секретарем.

Статья 81 – Уведомление

Генеральный секретарь Совета Европы уведомляет государства – члены Совета Европы, государства – не члены, которые участвовали в разработке Конвенции, любую подписавшую страну, любую Сторону, Европейский Союз и любое государство, приглашенное присоединиться к настоящей Конвенции о:

- a. любом подписании;
- b. сдаче на хранение любых ратификационных грамот или документов о принятии, одобрении или присоединении;
- c. любой дате вступления в силу настоящей Конвенции в соответ-

- ствии со статьями 75 и 76;
- d. любой поправке, принятой в соответствии со статьей 72, и о дате, на которую такая поправка вступает в силу;
 - e. любой оговорке или снятии оговорки в соответствии со статьей 78;
 - f. любой денонсации, сделанной в соответствии с положениями статьи 80;
 - g. любом другом акте, уведомлении или сообщении, связанном с настоящей Конвенцией.

В удостоверение чего, нижеподписавшиеся, должным образом на то уполномоченные, подписали настоящую Конвенцию. Совершено в Стамбуле 11 мая 2011 г. на английском и французском языках, причем оба текста имеют одинаковую силу, в единственном экземпляре, который хранится в архиве Совета Европы. Генеральный секретарь Совета Европы направляет заверенные копии каждому государству – члену Совета Европы, государствам – не членам, которые участвовали в разработке настоящей Конвенции, Европейскому Союзу и любому другому государству, приглашенному присоединиться к настоящей Конвенции.

Приложение. Привилегии и иммунитеты (к статье 66)

1. Данное приложение применяется к членам ГРЕВИО, упомянутым в статье 66 Конвенции, а также к другим членам делегаций, посещающих страну. В целях данного приложения термин «другие члены делегаций, посещающих страну» включает независимых экспертов и специалистов, упомянутых в пункте 9 статьи 68 Конвенции, сотрудников Совета Европы и переводчиков, нанимаемых на работу Советом Европы для сопровождения ГРЕВИО во время посещений стран.

2. Члены ГРЕВИО и другие члены делегаций, посещающих страну, при выполнении своих задач, связанных с подготовкой и проведением посещений страны, а также в отношении последующих шагов, и совершающих поездку в связи с этими задачами, пользуются следующими привилегиями и иммунитетами:

- a. иммунитетом от личного ареста или заключения под стражу или конфискации личного багажа, а также иммунитетом от юридического процесса любого рода в отношении произнесенных или изложенных в письменном виде слов, а также всех действий,

совершенных ими в своем официальном качестве;

- b. освобождением от любых ограничений в отношении их свободы передвижения при выезде и возвращении в свою страну пребывания и при въезде и возвращении из страны, в которой они осуществляют свои задачи, а также от регистрации иностранцев в стране, которую они посещают или через которую они проезжают, при осуществлении своих задач.

3. В ходе поездок, предпринятых при осуществлении ими своих задач, членам ГРЕВИО и другим членам делегаций, посещающих страну, предоставляются, в сфере таможенного и валютного контроля, такие же возможности, которые предоставляются представителям иностранных правительств во время временного исполнения ими своих официальных обязанностей.

4. Документы, относящиеся к оценке выполнения Конвенции, перевозимые членами ГРЕВИО и другими членами делегаций, посещающих страну, являются неприкосновенными в той мере, в какой они касаются деятельности ГРЕВИО. Не допускается применение задержки или цензуры в отношении официальной корреспонденции ГРЕВИО или официальных сообщений членов ГРЕВИО и других членов делегаций, посещающих страну.

5. Для обеспечения в отношении членов ГРЕВИО и других членов делегаций, посещающих страну, полной свободы слова и полной независимости при исполнении ими своих обязанностей, иммунитет от юридических процессов в отношении слов, произнесенных или изложенных в письменном виде, и всех действий, совершенных ими при своих обязанностях, продолжает предоставляться, несмотря на то, что соответствующие лица более не исполняют такие обязанности.

6. Привилегии и иммунитеты предоставляются лицам, упомянутым в пункте 1 настоящего приложения, для того чтобы гарантировать независимый характер осуществления ими своих задач в интересах ГРЕВИО, а не для их собственной выгоды. Отмена иммунитета лиц, упомянутых в пункте 1 настоящего приложения, производится Генеральным секретарем Совета Европы в любом случае, когда, по его или ее мнению, такой иммунитет препятствовал бы отправлению правосудия или когда он может быть отменен без ущерба интересам ГРЕВИО.

CONVENȚIA CONSILIULUI EUROPEI PRIVIND PREVENIREA ȘI COMBATERICA VIOLENȚEI ÎMPOTRIVA FEMEILOR ȘI A VIOLENȚEI DOMESTICE

PREAMBUL

Statele membre ale Consiliului Europei și ceilalți semnatari ai prezentei, Reamintind Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (STE Nr. 5, 1950) și Protocoalele sale, Carta Socială Europeană (STE Nr. 35, 1961, revizuită în 1996, STE Nr. 163), Convenția Consiliului Europei privind Lupta împotriva Traficului de Ființe Umane (CETS Nr. 197, 2005) și Convenția Consiliului Europei pentru Protecția Copiilor împotriva Exploatării Sexuale și a Abuzului Sexual (CETS Nr. 201, 2007);

Reamintind următoarele recomandări ale Comitetului de Miniștri adresate Statelor membre ale Consiliului Europei: Recomandarea Rec(2002)5 privind protecția femeilor împotriva violenței, Recomandarea CM/Rec(2007)17 privind standardele și mecanismele de asigurare a egalității de gen, Recomandarea CM/Rec(2010)10 privind rolul femeilor și al bărbaților în prevenirea și soluționarea conflictelor și în construirea păcii, și alte recomandări relevante;

Luând în calcul volumul în creștere al jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, care stabilește standarde importante în domeniul violenței împotriva femeilor;

Considerând Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice (1966), Pactul Internațional cu privire la Drepturile Economice, Sociale și Culturale (1966), Convenția Națiunilor Unite privind Eliminarea Tuturor Formelor de Discriminare Împotriva Femeilor (“CEDAW”, 1979) și Protocolul său Opțional (1999), precum și Recomandarea Generală Nr. 19 a Comitetului CEDAW privind violența împotriva femeilor, Convenția Națiunilor Unite cu privire la Drepturile Copilului (1989) și Protocoalele sale Opționale (2000) și Convenția Națiunilor Unite cu privire la Drepturile Persoanelor cu Dizabilități (2006);

Considerând Statutul de la Roma al Curții Penale Internaționale (2002);

Reamintind principiile de bază ale legislației umanitare internaționale și, în special, Convenția de la Geneva (IV) referitoare la Protecția Persoa-

nelor Civile în Timp de Război (1949) și Protocoalele Adiționale I și II (1977) la aceasta;

Condamnând toate formele de violență împotriva femeilor și violența domestică;

Recunoscând faptul că realizarea egalității de drept și de fapt între femei și bărbați este un element-cheie în prevenirea violenței împotriva femeilor;

Recunoscând faptul că violența împotriva femeilor este o manifestare a relațiilor istoric inegale de putere dintre femei și bărbați, care au condus la dominarea asupra, și la discriminarea împotriva, femeilor de către bărbați și la împiedicarea avansării depline a femeilor;

Recunoscând natura structurală a violenței împotriva femeilor drept violență de gen și faptul că violența împotriva femeilor este unul din mecanismele sociale cruciale, prin care femeile sunt forțate într-o poziție subordonată comparativ cu bărbații;

Recunoscând, cu gravă îngrijorare, faptul că femeile și fetele sunt deseori expuse unor forme grave de violență, cum ar fi violența domestică, hărțuirea sexuală, violul, căsătoria forțată, crimele comise în numele așa-numitei “onoare” și mutilarea genitală, care constituie o încălcare gravă a drepturilor omului ale femeilor și ale fetelor și un obstacol major în realizarea egalității dintre femei și bărbați;

Recunoscând încălcarea curentă a drepturilor omului în timpul conflictelor armate, care afectează populația civilă, în special femeile, sub forma violului și a violenței sexuale larg răspândite sau sistematice și potențialul unei violențe de gen crescute atât în timpul cât și după conflicte;

Recunoscând faptul că femeile și fetele sunt expuse unui risc mai mare de violență de gen decât bărbații;

Recunoscând faptul că violența domestică afectează femeile în mod disproporționat și faptul că și bărbații pot fi victime ale violenței domestice;

Recunoscând faptul că copiii sunt victime ale violenței domestice, inclusiv în calitate de martori ai violenței în familie;

Aspirând la crearea unei Europe fără violență împotriva femeilor și fără violență domestică,

Au convenit după cum urmează:

CAPITOLUL I – OBIECTIVE, DEFINIȚII, EGALITATE ȘI NE-DISCRIMINARE, OBLIGAȚII GENERALE

Articolul 1 – Obiectivele Convenției

1. Obiectivele prezentei Convenții sunt acelea de a:
 - a. proteja femeile împotriva tuturor formelor de violență și de a preveni, de a urmări în justiție și de a elimina violența împotriva femeilor și violența domestică;
 - b. contribui la eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor și de a promova egalitatea substanțială între femei și bărbați, inclusiv prin împuternicirea femeilor;
 - c. proiecta un cadru cuprinzător, politici și măsuri pentru protecția și asistența tuturor victimelor violenței împotriva femeilor și a violenței domestice;
 - d. promova cooperarea internațională în vederea eliminării violenței împotriva femeilor și violența domestică;
 - e. furniza sprijin și asistență organizațiilor și agențiilor guvernamentale de aplicare a legii pentru a coopera în mod eficient în vederea adoptării unei abordări integrate pentru eliminarea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice.
2. În vederea asigurării implementării efective a dispozițiilor sale de către Părți, prezenta Convenție stabilește un mecanism de monitorizare specific.

Articolul 2 – Sfera de aplicare a Convenției

1. Prezenta Convenție se va aplica tuturor formelor de violență împotriva femeilor, inclusiv violența domestică, care afectează femeile în mod proporționat.
2. Părțile sunt încurajate să aplice prezenta Convenție tuturor victimelor violenței domestice. Părțile vor acorda o atenție specială femeilor victime ale violenței de gen în implementarea dispozițiilor prezentei Convenții.
3. Prezenta Convenție se va aplica pe timp de pace și în situații de conflict armat.

Articolul 3 – Definiții

În scopul prezentei Convenții:

- a. „violența împotriva femeilor” este înțeleasă drept o încălcare a drepturilor omului și o formă de discriminare împotriva femeilor și va însemna toate acțiunile de violență de gen care rezultă în, sau care sunt probabile a rezulta în, vătămarea sau suferința fizică, sexuală, psihologică sau economică cauzată femeilor, inclusiv amenințările cu asemenea acțiuni, coerciția sau deprivarea arbitrară de libertate, indiferent dacă survine în public sau în viața privată;
- b. „violența domestică” va însemna toate acțiunile de violență fizică, sexuală, psihologică sau economică, care survin în familie sau în unitatea domestică sau între foștii sau actualii soți sau parteneri, indiferent dacă agresorul împarte sau a împărțit același domiciliu cu victima;
- c. „gen” va însemna rolurile, comportamentele, activitățile și atributele construite social, pe care o societate dată le consideră adecvate pentru femei și bărbați;
- d. „violența de gen împotriva femeilor” va însemna violența care este direcționată împotriva unei femei pentru că ea este o femeie sau care afectează femeile în mod disproporționat;
- e. „victimă” va însemna orice persoană fizică, care este supusă comportamentului specificat la punctele a și b;
- f. „femeile” includ fetele cu vârsta până în 18 ani.

Articolul 4 – Drepturi fundamentale, egalitate și nediscriminare

1. Părțile vor lua măsurile legislative și alte măsuri necesare pentru a promova și proteja dreptul tuturor, în special al femeilor, de a trăi fără violență atât în sfera publică, cât și în cea privată.

2. Părțile condamnă toate formele de discriminare împotriva femeilor și iau, fără întârziere, măsurile legislative și alte măsuri necesare pentru a o preveni, în special prin:

- încorporarea în constituțiile lor naționale sau în altă legislație corespunzătoare a principiului egalității între femei și bărbați și asigurând realizarea practică a acestui principiu;

- interzicerea discriminării împotriva femeilor, inclusiv prin utilizarea sancțiunilor, acolo unde este cazul;
- abrogarea legilor și a practicilor care discriminează împotriva femeilor.

3. Implementarea dispozițiilor prezentei Convenții de către Părți, în special măsurile de protejare a drepturilor victimelor, vor fi asigurate fără discriminare din orice motiv, cum ar fi sexul, genul, rasa, culoarea, limba, religia, politic sau altă opinie, origine națională sau socială, asocierea cu o minoritate națională, proprietatea, nașterea, orientarea sexuală, identitatea de gen, vârsta, starea sănătății, dizabilitatea, starea civilă, statutul de emigrant sau de refugiat, sau alt statut.

4. Măsuri speciale, care sunt necesare pentru a preveni sau proteja femeile de violența de gen nu vor fi considerate discriminare în termenii prezentei Convenții.

Articolul 5 – Obligațiile statului și diligența cuvenită

1. Părțile se vor abține de la a se angaja în orice act de violență împotriva femeilor și se vor asigura că autoritățile, funcționarii, reprezentanții, instituțiile statului și alți actori care acționează în numele Statului acționează în conformitate cu această obligație.

2. Părțile vor lua măsurile legislative și alte măsuri necesare pentru a exercita diligența cuvenită pentru a preveni, investiga, pedepsi și a furniza despăgubiri pentru actele de violență acoperite de sfera de aplicare a prezentei Convenții, care sunt săvârșite de actori non-statali.

Articolul 6 – Politici sensibile la dimensiunea de gen

Părțile se vor angaja să includă o perspectivă de gen în implementarea și evaluarea impactului dispozițiilor prezentei Convenții și pentru a promova și implementa în mod eficace politicile egalității între femei și bărbați și împuternicirea femeilor.

CAPITOLUL II – POLITICI INTEGRATE ȘI COLECTAREA DATELOR

Articolul 7 – Politici cuprinzătoare și coordonate

1. Părțile vor lua măsurile legislative și alte măsuri necesare pentru a adopta și implementa politici eficace, cuprinzătoare și coordonate la nivel de Stat, cuprinzând toate măsurile relevante pentru a preveni și combate toate formele de violență acoperite de sfera de aplicare a prezentei Convenții și pentru a oferi un răspuns holistic la violența împotriva femeilor.

2. Părțile se vor asigura că politicile la care s-a făcut referire în alineatul 1 pun drepturile victimei în centrul tuturor măsurilor și că sunt implementate pe calea cooperării eficace între toate agențiile, instituțiile și organizațiile relevante.

3. Măsurile luate în conformitate cu prezentul articol vor implica, acolo unde este cazul, toți actorii relevanți, precum agențiile guvernamentale, parlamentele și autoritățile naționale, regionale și locale, instituțiile naționale pentru drepturile omului și organizațiile societății civile.

Articolul 8 – Resurse financiare

Părțile vor alocă resursele financiare și umane corespunzătoare pentru implementarea adecvată a politicilor, măsurilor și programelor integrate pentru prevenirea și combaterea tuturor formelor de violență acoperite de sfera de aplicare a prezentei Convenții, inclusiv acelea desfășurate de organizațiile neguvernamentale și de societatea civilă.

Articolul 9 – Organizațiile neguvernamentale și societatea civilă

Părțile vor recunoaște, încuraja și sprijini, la toate nivelele, activitatea organizațiilor neguvernamentale relevante și a societății civile active în combaterea violenței împotriva femeilor și vor stabili cooperarea eficace cu aceste organizații.

Articolul 10 – Organismul coordonator

1. Părțile vor desemna sau vor înființa unul sau mai multe organisme oficiale, responsabile de coordonarea, implementarea, monitorizarea și evaluarea politicilor și a măsurilor de prevenire și combatere a tuturor for-

melor de violență acoperite de prezenta Convenție. Aceste organisme vor coordona colectarea de date, la care se face referire în Articolul 11, vor analiza și vor disemina rezultatele sale.

2. Părțile se vor asigura că organismele desemnate sau înființate conform prezentului articol primesc informații de natură generală privind măsurile luate potrivit Capitolului VIII.

3. Părțile se vor asigura că organismele desemnate sau înființate conform prezentului articol vor avea capacitatea de a comunica direct și de a promova relațiile cu omologii lor din alte Părți.

Articolul 11 – Colectarea datelor și cercetarea

1. În scopul implementării prezentei Convenții, Părțile se vor angaja să:

- a. colecteze date statistice relevante dezagregate la intervale regulate privind cazurile din toate formele de violență acoperite de sfera de aplicare a prezentei Convenții;
- b. sprijine cercetarea în domeniul tuturor formelor de violență acoperite de sfera de aplicare a prezentei Convenții în vederea studierii cauzelor și a efectelor lor, a ratelor de incidență și de condamnare, precum și eficacitatea măsurilor luate pentru a implementa prezenta Convenție.

2. Părțile se vor strădui să efectueze studii pe bază de populație la intervale regulate pentru a evalua prevalența și tendințele tuturor formelor de violență acoperite de sfera de aplicare a prezentei Convenții.

3. Părțile vor furniza grupului de experți, prevăzute la articolul 66 din prezenta Convenție, informațiile colectate în conformitate cu prezentul articol pentru a stimula cooperarea internațională și pentru a permite analiza comparativă internațională.

4. Părțile se vor asigura că informațiile colectate potrivit prezentului articol sunt disponibile publicului.

III – PREVENIRE

Articolul 12 – Obligații generale

1. Părțile vor lua măsurile necesare pentru a promova schimbările în modelele sociale și culturale de comportament al femeilor și bărbaților, în vederea eradicării prejudecăților, obiceiurilor, tradițiilor și a altor practici,

care sunt bazate pe ideea inferiorității femeilor sau pe roluri stereotipe pentru femei și bărbați.

2. Părțile vor lua măsurile legislative și alte măsuri necesare pentru a preveni toate formele de violență acoperite de sfera de aplicare a prezentei Convenții de orice persoană fizică sau juridică.

3. Toate măsurile adoptate potrivit acestui capitol vor lua în calcul și vor adresa nevoile specifice ale persoanelor devenite vulnerabile prin circumstanțe speciale și vor plasa drepturile omului ale tuturor victimelor în centrul lor.

4. Părțile vor lua măsurile necesare pentru a încuraja toți membrii societății, în special bărbații și băieții, să contribuie activ la prevenirea tuturor formelor de violență acoperite de sfera de aplicare a prezentei Convenții.

5. Părțile se vor asigura că obiceiul, cultura, religia, tradiția sau așa-numita “onoare” nu vor fi considerate drept justificare pentru orice acte de violență acoperite de sfera de aplicare a prezentei Convenții.

6. Părțile vor lua măsurile necesare pentru a promova programele și activitățile pentru împuternicirea femeilor.

Articolul 13 – Creșterea gradului de conștientizare

1. Părțile vor promova sau vor efectua, pe o bază regulată și la toate nivelele, campanii sau programe de creștere a gradului de conștientizare, inclusiv în cooperare cu instituțiile naționale din domeniul drepturilor omului și cu organismele din domeniul egalității, cu societatea civilă și cu organizațiile neguvernamentale, în special cu organizațiile de femei, acolo unde este cazul, pentru a mări gradul de conștientizare și de înțelegere în rândul publicului general a diferitelor manifestări ale tuturor formelor de violență acoperite de sfera de aplicare a prezentei Convenții, a consecințelor lor asupra copiilor și a nevoii de a preveni această violență.

2. Părțile vor asigura larga diseminare în rândul publicului general a informațiilor cu privire la măsurile disponibile pentru a preveni actele de violență acoperite de sfera de aplicare a prezentei Convenții.

Articolul 14 – Educație

1. Părțile vor face, acolo unde este cazul, demersurile necesare pentru a include material didactic pe probleme cum ar fi egalitatea între femei și

bărbați, rolurile de gen ne-stereotipe, respectul reciproc, rezolvarea non-violentă a conflictelor în relațiile interpersonale, violența de gen împotriva femeilor și dreptul la integritate personală, adaptate capacității în evoluție a elevilor, în curriculumul formal și la toate nivelele de educație.

2. Părțile vor face demersurile necesare pentru a promova principiile la care s-a făcut referire în alineatul 1 în stabilimentele educaționale informale, precum și în stabilimentele sportive, culturale și recreative și în mass media.

Articolul 15 – Formarea profesioniștilor

1. Părțile vor furniza sau vor consolida formarea adecvată pentru profesioniștii relevanți, care se ocupă de victimele sau de autorii tuturor actelor de violență acoperite de sfera de aplicare a prezentei Convenții, în domeniul prevenirii și al identificării acestei violențe, al egalității între femei și bărbați, al nevoilor și drepturilor victimelor, precum și privind modul de prevenire a victimizării secundare.

2. Părțile vor încuraja ca formarea la care se face referire în alineatul 1 să includă pregătirea în domeniul cooperării coordonate multi-agenții pentru a permite o prelucrare cuprinzătoare și adecvată a trimeritorilor în cazurile de violență acoperite de sfera de aplicare a prezentei Convenții.

Articolul 16 – Intervenția preventivă și programele de tratament

1. Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a iniția sau sprijini programe destinate învățării autorilor violenței domestice să adopte un comportament non-violent în relațiile interpersonale, în vederea prevenirii violenței ulterioare și a modificării modelelor comportamentale violente.

2. Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a iniția sau sprijini programe destinate împiedicării agresorilor, în special a infractorilor sexuali, de a recidiva.

3. În luarea măsurilor menționate în alineatele 1 și 2, Părțile se vor asigura de faptul că siguranța victimelor, sprijinul acordat victimelor și drepturile omului ale victimelor sunt principala preocupare și faptul că, acolo unde este cazul, aceste programe sunt inițiate și implementate în strânsă cooperare cu serviciile de asistență de specialitate pentru victime.

Articolul 17 – Participarea sectorului privat și a mass media

1. Părțile vor încuraja sectorul privat, sectorul tehnologiei informației și a comunicațiilor și mass media, cu respectul cuvenit pentru libertatea de exprimare și independența lor, de a participa la elaborarea și implementarea politicilor și la stabilirea directivelor și a standardelor de auto-reglementare pentru a preveni violența împotriva femeilor și a crește respectul pentru demnitatea lor.

2. Părțile vor dezvolta și vor promova, în cooperare cu actorii din sectorul privat, abilități în rândul copiilor, al părinților și educatorilor privind modul în care să trateze mediul informațiilor și al comunicațiilor, care oferă acces la conținut degradant de o natură sexuală sau violentă, ce ar putea fi dăunător.

CAPITOLUL IV – PROTECȚIE ȘI SPRIJIN

Articolul 18 – Obligații generale

1. Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a proteja toate victimele de orice acte de violență ulterioare.

2. Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare, în conformitate cu legislația internă, pentru a asigura faptul că există mecanisme adecvate pentru a prevedea o cooperare eficace între toate agențiile relevante ale statului, inclusiv sistemul judiciar, procurori, agențiile guvernamentale de aplicare a legii, autoritățile locale și regionale, precum și organizațiile neguvernamentale și alte organizații și entități relevante în domeniul protejării și sprijinirii victimelor și martorilor tuturor formelor de violență acoperite de sfera de aplicare a prezentei Convenții, inclusiv prin trimiterea către servicii generale și specializate de sprijin, enunțate la Articolele 20 și 22 al prezentei Convenții.

3. Părțile se vor asigura că măsurile luate în conformitate cu prezentul capitol vor:

- fi bazate pe o înțelegere de gen a violenței împotriva femeilor și a violenței domestice și se vor concentra pe drepturile omului și pe siguranța victimei;
- fi bazate pe o abordare integrată, care ia în considerare relația dintre victime, agresori, copii și mediul lor social mai larg;

- viza evitarea victimizării secundare;
- viza împuternicirea și independența economică a femeilor victime ale violenței;
- permite, acolo unde este cazul, ca o gamă de servicii de protecție și sprijin să fie localizate în aceleași spații;
- adresa nevoile specifice ale persoanelor vulnerabile, inclusiv victimele-copii, și că vor fi puse la dispoziția acestora.

4. Prestarea serviciilor nu va depinde de consimțirea victimei de a depune plângere sau mărturie împotriva oricărui agresor.

5. Părțile vor lua măsurile corespunzătoare pentru a furniza protecția consulară și de altă natură și sprijin cetățenilor lor și altor victime îndreptățite la o asemenea protecție, în conformitate cu obligațiile lor conform legislației internaționale.

Articolul 19 – Informare

Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a asigura faptul că victimele primesc informații adecvate și în timp util privind serviciile de sprijin și măsurile legale disponibile într-o limbă pe care o înțeleg.

Articolul 20 – Servicii de asistență generală

1. Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a asigura faptul că victimele au acces la servicii care facilitează recuperarea lor în urma violenței. Aceste măsuri ar trebui să includă, atunci când este necesar, servicii precum consilierea juridică și psihologică, asistența financiară, găzduirea, educația, formarea și asistența în găsirea unui loc de muncă.

2. Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a asigura faptul că victimele au acces la servicii medicale și sociale și faptul că serviciile au alocate resurse adecvate și că profesioniștii sunt formați să asiste victimele și să le trimită către serviciile corespunzătoare.

Articolul 21 – Asistență în plângerile individuale/colective

Părțile se vor asigura că victimele au informații cu privire la și acces la mecanismele regionale și internaționale aplicabile de depunere a plân-

gerilor individuale/colective. Părțile vor promova furnizarea unei asistențe sensibile și bine informate victimelor în depunerea oricărei asemenea plângeri.

Articolul 22 – Servicii specializate de asistență

1. Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a furniza sau a asigura, într-o distribuție geografică adecvată, servicii specializate de asistență oricărei victime supuse oricărui act de violență acoperit de sfera de aplicare a prezentei Convenții.

2. Părțile vor furniza sau vor asigura servicii specializate de asistență a femeilor tuturor femeilor victime ale violenței și copiilor lor.

Articolul 23 – Adăposturi

Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a prevedea înființarea unor adăposturi corespunzătoare, ușor accesibile, în număr suficient pentru a furniza o cazare sigură și pentru a ajunge într-o manieră proactivă la victime, în special la femei și la copiii lor.

Articolul 24 – Linii telefonice de urgență

Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a organiza linii telefonice de urgență 24 de ore din 24 la nivel de stat, gratuite, pentru a oferi consiliere apelanților, în mod confidențial și cu diligența cuvenită pentru anonimitatea lor, în legătură cu toate formele de violență acoperite de sfera de aplicare a prezentei Convenții.

Articolul 25 – Sprijin pentru victimele violenței sexuale

Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a prevedea înființarea de centre de trimitere a cazurilor de criză în urma violului sau ale violenței sexuale corespunzătoare, ușor accesibile, în număr suficient pentru a furniza examinarea medicală și medico-legală, asistență post-traumatică și consiliere pentru victime.

Articolul 26 – Protecție și asistență pentru martorii copii

1. Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a asigura faptul că în oferirea serviciilor de protecție și asistență victimelor

se ținere cont în mod corespunzător de drepturile și nevoile copiilor martori ai tuturor formelor de violență acoperite de sfera de aplicare a prezentei Convenții.

2. Măsurile luate potrivit prezentului articol vor include consilierea psihosocială adecvată vârstei pentru copiii martori ai tuturor formelor de violență acoperite de sfera de aplicare a prezentei Convenții și vor acorda atenția cuvenită a celor mai bune interese ale copilului.

Articolul 27 – Raportare

Părțile vor lua măsurile necesare pentru a încuraja orice persoană mar-toră la comiterea de acte de violență acoperite de sfera de aplicare a pre-zentei Convenții sau care are motive rezonabile să creadă că a fost comis un asemenea act, sau că sunt de așteptat alte acte de violență, să raporteze acest lucru organizațiilor sau autorităților competente.

Articolul 28 – Raportarea de către profesioniști

Părțile vor lua măsurile necesare pentru a asigura faptul că regulile de confidențialitate impuse de legislația internă anumitor profesioniști nu constituie un obstacol, în condiții adecvate, în calea raportării lor către orga-nizațiile sau autoritățile competente, dacă au motive rezonabile să crea-dă că a fost săvârșit un act grav de violență, acoperit de sfera de aplicare a prezentei Convenții, și că sunt de așteptat alte acte grave de violență.

CAPITOLUL V – DREPTUL MATERIAL

Articolul 29 – Procese și despăgubiri civile

1. Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a oferi victimelor despăgubiri civile adecvate împotriva agresorului.

2. Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a oferi victimelor, în conformitate cu principiile generale ale dreptului inter-național, despăgubiri civile adecvate împotriva autorităților Statului, care nu și-au îndeplinit datoria de a lua măsurile preventive sau de protecție necesare în cadrul sferei de aplicare a puterilor lor.

Articolul 30 – Compensație

1. Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a se asigura că victimele au dreptul de a pretinde compensații de la agresori pentru oricare din agresiunile stabilite în conformitate cu prezenta Convenție.

2. Acelora care au suferit vătămări corporale grave sau deteriorarea sănătății li se va acorda o compensație adecvată din partea Statului, în măsura în care prejudiciul nu este acoperit din alte surse, precum agresorul, asigurarea sau pensii medicale și sociale finanțate de Stat. Acest fapt nu împiedică Părțile să pretindă retragerea pentru compensația acordată din partea agresorului, atâta timp cât este acordată atenția cuvenită siguranței victimei.

3. Măsurile luate conform alineatului 2 vor asigura acordarea compensației în decursul unei perioade rezonabile.

Articolul 31 – Custodie, drepturi de vizitare și siguranță

1. Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a asigura faptul că, în determinarea custodiei și a drepturilor de vizitare a copiilor, vor fi luate în calcul incidentele de violență acoperite de sfera de aplicare a prezentei Convenții.

2. Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a asigura faptul că exercitarea oricărui drept de vizitare sau custodie nu periclitează drepturile și siguranța victimei sau a copiilor.

Articolul 32 – Consecințele civile ale căsătoriilor forțate

Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a se asigura că acele căsătorii încheiate cu forța pot fi lovite de nulitate, anulate sau desfăcute fără a plasa asupra victimei o sarcină financiară sau administrativă necuvenită.

Articolul 33 – Violența psihologică

Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a asigura faptul că este incriminat comportamentul intenționat de prejudiciere a integrității psihologice a unei persoane prin coerciție sau amenințări.

Articolul 34 – Urmărirea

Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a asigura faptul că este incriminat comportamentul intenționat de angajare repetată într-un comportament amenințător direcționat către o altă persoană, determinând-o pe aceasta să se teamă pentru siguranța sa.

Articolul 35 – Violența fizică

Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a asigura faptul că este incriminat comportamentul de comitere de acte de violență fizică împotriva unei alte persoane.

Articolul 36 – Violența sexuală, inclusiv violul

1. Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a se asigura că sunt incriminate următoarele comportamente intenționate:

- a. angajarea într-o penetrație vaginală, anală sau orală de natură sexuală neconsimțită a corpului unei alte persoane cu orice parte corporală sau obiect;
- b. angajarea în alte acte neconsimțite de natură sexuală cu o persoană;
- c. determinarea unei alte persoane să se angajeze în acte neconsimțite de natură sexuală cu un terț.

2. Consimțământul trebuie dat voluntar, ca rezultat al liberului arbitru al persoanei, evaluat în contextul circumstanțelor înconjurătoare.

3. Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a se asigura că dispozițiile alineatului 1 se aplică, de asemenea, actelor comise împotriva fostelor(foștilor) sau actualelor(actualilor) soții(soți) sau partenere(i), așa cum sunt recunoscute(ți) acestea(aceștia) de legislația internă.

Articolul 37 – Căsătoria forțată

1. Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a asigura faptul că acea conduită de forțare a unui adult sau a unui copil de a încheia o căsătorie este incriminată.

2. Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a asigura faptul că acea conduită intenționată de ademenire a unui adult sau a unui copil pe teritoriul unei Părți sau al unui Stat, alta(ul) decât aceea(a-

cela) în care el sau ea domiciliază, cu scopul forțării acestui adult sau copil să încheie o căsătorie, este incriminată.

Articolul 38 – Mutilarea genitală a femeilor

Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a se asigura că următoarele conduite intenționate sunt incriminate:

- a. extirparea, infibularea sau efectuarea oricărei alte mutilări, totale sau parțiale, a labia majora, labia minora sau a clitorisului unei femei;
- b. constrângerea sau procurarea unei femei pentru a se supuse oricăreia din acțiunile enumerate la punctul a;
- c. incitarea, constrângerea sau procurarea unei fete pentru a se supune oricăreia din acțiunile enumerate la punctul a.

Articolul 39 – Avortul forțat și sterilizarea forțată

Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a se asigura că următoarele conduite intenționate sunt incriminate:

- a. efectuarea unui avort asupra unei femei fără consimțământul ei prealabil și informat;
- b. efectuarea unei intervenții chirurgicale, care are drept scop sau efect încheierea capacității unei femei de a se reproduce în mod natural, fără consimțământul ei prealabil și informat sau fără înțelegerea procedurii.

Articolul 40 – Hărțuirea sexuală

Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a se asigura că orice formă de conduită verbală, nonverbală sau fizică de natură sexuală, cu scopul sau cu efectul violării demnității unei persoane, în special atunci când se crează un mediu intimidant, ostil, degradant, umilitor sau jignitor, este supus unei sancțiuni penale sau alte sancțiuni legale.

Articolul 41 – Înlesnirea sau complicitatea și tentativa

1. Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a recunoaște drept infracțiuni, atunci când sunt comise intenționat, înlesnirea comiterii sau complicitatea la comiterea infracțiunilor stabilite în conformitate cu Articolele 33, 34, 35, 36, 37, 38.a și 39 ale prezentei Convenții.

2. Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a recunoaște drept infracțiuni, atunci când sunt comise intenționat, tentativele de comitere a infracțiunilor stabilite în conformitate cu Articolele 35, 36, 37, 38.a și 39 ale prezentei Convenții.

Articolul 42 – Justificări inacceptabile pentru infracțiuni, inclusiv infracțiunile comise în numele așa-numitei „onoare”

1. Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a se asigura că, în cadrul unei proceduri penale inițiate în urma comiterii oricăreia dintre actele de violență care intră sub incidența domeniului de aplicare a prezentei Convenții, cultura, obiceiul, religia, tradiția sau așa-numita „onoare” nu vor fi considerate ca o justificare a acestor acte. Aici sunt cuprinse, în special, afirmațiile că victima a încălcat normele sau obiceiurile culturale, religioase, sociale sau tradiționale ale comportamentului adecvat.

2. Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a se asigura că incitarea de către orice persoană a unui copil de a comite oricare dintre actele prevăzute la alineatul 1 nu va diminua răspunderea penală a persoanei respective pentru actele comise.

Articolul 43 – Aplicarea infracțiunilor

Infracțiunile recunoscute în conformitate cu prezenta Convenție se vor aplica indiferent de natura relației dintre victimă și agresor.

Articolul 44 – Jurisdicție

1. Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a stabili jurisdicția asupra oricărei infracțiuni stabilite în conformitate cu prezenta Convenție, în cazul în care infracțiunea este comisă:

- a. pe teritoriul lor; sau
- b. la bordul unei nave care arborează pavilionul lor; sau
- c. la bordul unei aeronave înmatriculate în conformitate cu legislația lor; sau
- d. de către unul dintre cetățenii lor; sau
- e. de către o persoană care are reședința obișnuită pe teritoriul lor.

2. Părțile se vor strădui să ia măsurile necesare legislative sau de altă natură pentru a stabili jurisdicția asupra infracțiunilor stabilite în confor-

mitate cu prezenta convenție, în cazul în care infracțiunea este săvârșită împotriva unuia dintre cetățenii lor sau a unei persoane care are reședința obișnuită pe teritoriul lor.

3. Pentru urmărirea penală a infracțiunilor stabilite în conformitate cu articolele 36, 37, 38 și 39 din prezenta Convenție, părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a se asigura că jurisdicția lor nu este subordonată condiției ca faptele să fie incriminate pe teritoriul unde au fost comise.

4. Pentru urmărirea penală a infracțiunilor stabilite în conformitate cu articolele 36, 37, 38 și 39 din prezenta Convenție, Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a se asigura că jurisdicția lor în ceea ce privește punctele d și e ale alineatului (1) nu este subordonată condiției conform căreia urmărirea penală poate fi inițiată doar în urma raportării de către victimă a infracțiunii sau a stabilirii informațiilor de către Stat cu privire la locul unde a fost comisă infracțiunea.

5. Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a stabili jurisdicția asupra infracțiunilor stabilite în conformitate cu prezenta Convenție, în cazurile în care un presupus autor este prezent pe teritoriul lor și ei nu îl(o) extrădează către o altă Parte, exclusiv pe baza naționalității lui sau a ei.

6. Atunci când mai mult de o Parte revendică jurisdicția asupra unei presupuse infracțiuni, stabilite în conformitate cu prezenta Convenție, Părțile implicate, dacă este cazul, se vor consulta reciproc în vederea determinării celei mai adecvate jurisdicții pentru urmărirea penală.

7. Fără a prejudicia regulile generale de drept internațional, prezenta Convenție nu exclude nicio jurisdicție penală exercitată de o Parte în conformitate cu legea sa internă.

Articolul 45 – Sancțiuni și măsuri

1. Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a se asigura că infracțiunile stabilite în conformitate cu prezenta Convenție sunt pasibile de sancțiuni eficiente, proporționale și disuasive, luând în considerare gravitatea acestora. Aceste sancțiuni vor include, după caz, sentințe implicând privarea de libertate, care pot duce la extrădare.

2. Părțile pot adopta alte măsuri în legătură cu agresorii, cum ar fi:

- monitorizarea sau supravegherea persoanelor condamnate;
- retragerea drepturilor părintești, dacă interesul copilului, care poate include siguranța victimei, nu poate fi garantat în niciun alt mod.

Articolul 46 – Circumstanțe agravante

Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a se asigura că următoarele circumstanțe, în măsura în care nu fac parte deja din elementele constitutive ale infracțiunii, pot fi luate în considerare, în conformitate cu dispozițiile relevante ale legislației interne, în determinarea sentinței în legătură cu infracțiunile stabilite în conformitate cu prezenta Convenție:

- a. infracțiunea a fost comisă împotriva unei(ui) fost(e) sau actual(e) soț(ii) sau partener(e), după cum recunoaște legislația internă, de un membru de familie, de o persoană care conviețuiește cu victima sau de o persoană care a abuzat de puterea sa;
- b. infracțiunea, sau infracțiunile asociate, a(u) fost comisă(e) în mod repetat;
- c. infracțiunea a fost comisă împotriva unei persoane făcute vulnerabile de circumstanțele particulare;
- d. infracțiunea a fost comisă împotriva sau în prezența unui copil;
- e. infracțiunea a fost comisă de una sau mai multe persoane, care acționează împreună;
- f. infracțiunea a fost precedată sau acompaniată de nivele extreme de violență;
- g. infracțiunea a fost comisă cu utilizarea sau cu amenințarea unei arme;
- h. infracțiunea a avut drept rezultat o vătămare fizică sau psihologică a victimei;
- i. agresorul a fost condamnat anterior pentru infracțiuni de natură similară.

Articolul 47 – Sentințe pronunțate de altă Parte

Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a prevedea posibilitatea de luare în considerare a sentințelor definitive pronunțate de o altă Parte în legătură cu infracțiunile stabilite în conformitate cu prezenta Convenție atunci când se determină sentința.

Articolul 48 – Interzicerea proceselor sau a stabilirii sentinței pe calea rezolvării extrajudiciare obligatorii a litigiilor

1. Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a interzice procesele de rezolvare extrajudiciară obligatorie a litigiilor, inclusiv medierea și concilierea, în legătură cu toate formele de violență acoperite de sfera de aplicare a prezentei Convenții.

2. Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a asigura faptul că, dacă este dispusă plata unei amenzi, se va ține seama de capacitatea agresorului de a-și asuma obligațiile financiare față de victimă.

CAPITOLUL VI – INVESTIGAȚIE, URMĂRIRE JUDICIARĂ, LEGISLAȚIE PROCEDURALĂ ȘI MĂSURI DE PROTECȚIE

Articolul 49 – Obligații generale

1. Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a asigura faptul că investigațiile și procedurile judiciare în legătură cu toate formele de violență acoperite de sfera de aplicare a prezentei Convenții sunt desfășurate fără întârzieri nejustificate, luând în considerare drepturile victimei pe parcursul tuturor etapelor procedurilor penale.

2. Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare, în conformitate cu principiile fundamentale ale drepturilor omului și având în vedere înțelegerea dimensiunii de gen a violenței, pentru a asigura investigarea eficace și urmărirea judiciară a infracțiunilor stabilite în conformitate cu prezenta Convenție.

Articolul 50 – Răspunsul imediat, prevenire și protecție

1. Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a asigura faptul că agențiile guvernamentale de aplicare a legii responsabile răspund la toate formele de violență acoperite de sfera de aplicare a prezentei Convenții într-o manieră promptă și corespunzătoare, oferind o protecție adecvată și imediată victimelor.

2. Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a asigura faptul că agențiile guvernamentale de aplicare a legii responsabile se angajează într-o manieră promptă și corespunzătoare în prevenirea și protecția împotriva tuturor formelor de violență acoperite de sfera de

aplicare a prezentei Convenții, incluzând utilizarea de măsuri operaționale preventive și strângerea de probe.

Articolul 51 – Evaluarea riscurilor și managementul riscurilor

1. Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a asigura faptul că toate autoritățile relevante realizează o evaluare a riscului de letalitate, a gravității situației și a riscului de violență repetată în vederea gestionării riscului și, dacă este necesar, pentru a furniza siguranță și sprijin coordonate.

2. Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a asigura faptul că evaluarea la care se face referire în alineatul 1 ia în considerare, în toate etapele investigării și aplicării măsurilor de protecție, faptul că autorii actelor de violență acoperite de sfera de aplicare a prezentei Convenții posedă sau au acces la arme de foc.

Articolul 52 – Ordine de interdicție de urgență

Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a asigura faptul că autorităților competente le este acordată puterea de a dispune, în situații de pericol imediat, ca un autor al violenței domestice să părăsească domiciliul victimei sau al persoanei la risc pentru o perioadă de timp suficientă și de a-i interzice agresorului să intre în domiciliu sau să contacteze victima sau persoana la risc. Măsurile adoptate conform prezentului articol vor da prioritate siguranței victimelor sau celei a persoanelor la risc.

Articolul 53 – Ordinele de restricție sau de protecție

1. Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a asigura faptul că victimelor tuturor formelor de violență acoperite de sfera de aplicare a prezentei Convenții le sunt disponibile ordine de restricție sau de protecție corespunzătoare.

2. Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a asigura faptul că ordinele de restricție sau protecție la care se face referire în alineatul 1 sunt:

- disponibile pentru protecția imediată și fără sarcini financiare sau administrative nejustificate plasate asupra victimei;

- emise pentru o perioadă specificată sau până când sunt modificate sau anulate;
- dacă este necesar, emise pe o bază ex parte, care are efect imediat;
- sunt disponibile indiferent de, sau în plus față de, alte proceduri legale;
- permise a fi introduse în procedurile legale ulterioare.

3. Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a asigura faptul că încălcările ordinelor de restricție sau protecție emise conform alineatului 1 vor fi supuse unor sancțiuni penale sau altor sancțiuni legale eficiente, proporționale și disuasive.

Articolul 54 – Investigații și dovezi

Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a asigura faptul că, în orice proceduri civile sau penale, dovezile referitoare la istoricul sexual și la conduita sexuală a(l) victimei vor fi permise doar atunci când sunt relevante și necesare.

Articolul 55 – Procedurile ex parte și ex officio

1. Părțile vor asigura faptul că investigațiile sau urmărirea judiciară a infracțiunilor stabilite în conformitate cu Articolele 35, 36, 37, 38 și 39 ale prezentei Convenții nu vor fi dependente în întregime de o raportare sau plângere depusă de victimă, dacă infracțiunea a fost comisă în întregime sau parțial pe teritoriul său, precum și că procedurile pot continua chiar dacă victima își retrage declarația sau plângerea.

2. Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a asigura, în conformitate cu condițiile prevăzute de legislația internă, posibilitatea organizațiilor guvernamentale și neguvernamentale și consilierilor în violența domestică să asiste și/să sprijine victimele, la cererea lor, pe durata investigațiilor și a procedurilor judiciare privind infracțiunile stabilite în conformitate cu prezenta Convenție.

Articolul 56 – Măsuri de protecție

1. Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a proteja drepturile și interesele victimelor, inclusiv nevoile lor speciale ca martori, în toate etapele investigațiilor și ale procedurilor judiciare, în special (prin):

- a. luarea de măsuri în vederea protecției lor, precum și protecției familiilor lor și a martorilor față de intimidare, represalii și victimizare repetată;
- b. asigurarea faptului că victimele sunt informate, cel puțin în cazurile în care victimele și familia ar putea fi în pericol atunci când agresorul evadează sau este eliberat temporar sau definitiv;
- c. informarea lor, în condițiile prevăzute de legislația internă, cu privire la drepturile lor, la serviciile pe care le au la dispoziție și la traiectoria dată plângerii lor, la acuzații, la progresul general al investigației sau al procedurilor, la rolul lor în acestea, precum și la rezultatul cazului lor;
- d. dând posibilitatea victimelor, într-o manieră consecventă cu regulile procedurale ale legislației interne, să fie audiate, să furnizeze dovezi, să le fie prezentate, direct sau printr-un intermediar, și luate în considerare punctele de vedere, nevoile și preocupările;
- e. punerea la dispoziția victimelor de servicii de sprijin adecvate, astfel încât drepturile și interesele lor să fie prezentate cum se cuvine și luate în considerare;
- f. asigurarea faptului că se pot adopta măsuri pentru a proteja intimitatea și imaginea victimei;
- g. asigurarea faptului că se evită, dacă este posibil, contactul dintre victime și agresori în imobilele instanțelor de judecată și ale agențiilor guvernamentale de aplicare a legii;
- h. punerea la dispoziția victimelor de interpreți independenți și competenți, atunci când victimele sunt părți la proceduri sau atunci când furnizează dovezi;
- i. dând posibilitatea victimelor să depună mărturie în sala de judecată, conform regulilor prevăzute de legislația internă, fără a fi prezente sau, cel puțin, fără prezența pretinsului agresor, în special prin utilizarea tehnologiilor de comunicații adecvate, atunci când sunt disponibile.

2. Unui copil victimă sau unui copil martor a(l) violenței împotriva femeilor și al violenței domestice trebuie să îi fie oferite, dacă este cazul, măsuri de protecție speciale, luând în considerare cele mai bune interese ale copilului.

Articolul 57 – Asistența judiciară

Părțile vor stipula dreptul la asistență judiciară și la asistență judiciară gratuită pentru victime, în condițiile prevăzute de legislația lor internă.

Articolul 58 – Termenul de prescripție

Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a asigura faptul că termenul de prescripție pentru inițierea oricăror proceduri legale cu privire la infracțiunile stabilite în conformitate cu Articolele 36, 37, 38 și 39 ale prezentei Convenții, vor fi continuate pentru o perioadă de timp care este suficientă și proporțională cu gravitatea infracțiunii în cauză, pentru a permite inițierea eficientă a procedurilor după ce victima a atins vârsta majoratului.

CAPITOLUL VII – MIGRAȚIE ȘI AZIL

Articolul 59 – Statutul reședinței

1. Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a asigura faptul că victimelor, al căror statut al reședinței depinde de acela al soțului(iei) sau al partenerului(ei), așa cum este recunoscut acesta de legislația internă, în caz de destrămarea a căsătoriei sau a relației, le este acordat, la cerere, în cazul unor situații deosebit de dificile, un permis de ședere autonom, indiferent de durata căsătoriei sau a relației. Condițiile referitoare la acordarea și la durata permisului de ședere autonom sunt stabilite de legislația internă.

2. Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a asigura faptul că victimele pot optine suspendarea procedurilor de expulzare inițiate în legătură cu un statut al reședinței dependent de acela al soțului(iei) sau al partenerului(ei), așa cum este recunoscut acesta de legislația internă, pentru a le da posibilitatea de a cere un permis de ședere autonom.

3. Părțile vor emite un permis de ședere ce poate fi reînnoit victimelor uneia din cele două situații următoare, sau în ambele:

- a. în cazul în care autoritatea competentă consideră că șederea lor este necesară din cauza situației lor personale;
- b. în cazul în care autoritatea competentă consideră că șederea lor este necesară în scopul cooperării lor cu autoritățile competente în pro-

cedurile de cercetare sau de urmărire penală.

4. Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a asigura faptul că victimele căsătoriei forțate, aduse în altă țară în scopul căsătoriei, și care, drept rezultat, și-au pierdut statutul lor de reședință în țara unde domiciliază în mod obișnuit, pot recăștiga acest statut.

Articolul 60 – Cereri de azil bazate pe gen

1. Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a asigura faptul că violența împotriva femeilor pe bază de gen poate fi recunoscută drept o formă de persecuție, în sensul Articolului 1, A (2) al Convenției din 1951 privind Statutul Refugiaților și drept o formă de vătămare gravă, dând naștere la protecție complementară/auxiliară.

2. Părțile se vor asigura de faptul că fiecărui temei al Convenției îi este dată o interpretare sensibilă la dimensiunea de gen și de faptul că, acolo unde se stabilește că persecuția temută se datorează unuia sau mai multora din aceste motive, solicitanților li se va acorda statutul de refugiat conform actelor aplicabile relevante.

3. Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a dezvolta proceduri de recepție și servicii de sprijin pentru solicitanții de azil sensibile la dimensiunea de gen, precum și directive de gen și proceduri de azil sensibile la dimensiunea de gen, inclusiv determinarea statutului de refugiat și solicitarea protecției internaționale.

Articolul 61 – Nereturnarea

1. Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a respecta principiul nereturnării, în conformitate cu obligațiile existente conform legislației internaționale.

2. Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a asigura faptul că victimele violenței împotriva femeilor, care au nevoie de protecție, indiferent de statutul lor de reședință, nu vor fi trimise înapoi în nicio situație într-o țară unde viața lor ar fi în pericol sau unde ar putea fi supuse torturii, tratamentului imunan sau degradant sau pedepsirii.

CAPITOLUL VIII – COOPERAREA INTERNAȚIONALĂ

Articolul 62 – Principii generale

1. Părțile vor coopera una cu cealaltă, în conformitate cu dispozițiile prezentei Convenții și prin aplicarea actelor regionale și internaționale relevante privind cooperarea în probleme civile și penale, a aranjamentelor convenite în baza legislației uniforme sau reciproce și a legilor interne, în cea mai largă măsură posibilă, în scopul:

- a. prevenirii, combaterii și a urmăririi în justiție a tuturor formelor de violență acoperite de sfera de aplicare a prezentei Convenții;
- b. protejării și furnizării de asistență victimelor;
- c. investigațiilor sau procedurilor privind infracțiunile stabilite în conformitate cu prezenta Convenție;
- d. executării sentințelor penale și civile relevante, emise de autoritățile judiciare ale Părților, inclusiv a ordinelor de protecție.

2. Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a asigura faptul că victimele unei infracțiuni stabilite în conformitate cu prezenta Convenție și comise pe teritoriul unei Părți, altul decât acela unde își au reședința, pot depune o plângere la autoritățile competente ale Statului lor de reședință.

3. În cazul în care o Parte, care oferă asistență judiciară reciprocă în materie penală, de extrădare sau executare a sentințelor penale sau civile impuse de o altă Parte la prezenta Convenție, condiționată de existența unui tratat, primește o solicitare pentru o astfel de cooperare juridică de la o Parte cu care aceasta nu a încheiat un astfel de tratat, ea poate considera prezenta Convenție ca fiind baza legală pentru asistența judiciară reciprocă în materie penală, de extrădare sau executare a sentințelor penale sau civile impuse de cealaltă Parte cu privire la infracțiunile stabilite în conformitate cu prezenta Convenție.

4. Părțile se vor strădui să integreze, acolo unde este cazul, prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice în programele de asistență pentru dezvoltare prevăzute în beneficiul Statelor terțe, inclusiv prin încheierea de contracte bilaterale și multilaterale cu State terțe, în vederea facilitării protecției victimelor în conformitate cu Articolul 18, alineatul (5).

Articolul 63 – Măsurile referitoare la persoanele în pericol

Atunci când o Parte, pe baza informațiilor pe care le are la dispoziție, are motive întemeiate să creadă că o persoană este în pericol imediat de a fi supusă oricăror acte de violență, la care s-a făcut referire în Articolele 36, 37, 38 și 39 ale prezentei Convenții, pe teritoriul unei alte Părți, Partea care deține informațiile este încurajată să le transmită fără întârziere celeilalte Părți, în scopul de a se asigura că sunt luate măsuri de protecție corespunzătoare. Dacă este cazul, aceste informații vor include detalii privind măsurile de protecție existente în beneficiul persoanei în pericol.

Articolul 64 – Informare

1. Partea solicitată informează fără întârziere Partea solicitantă asupra rezultatului final al acțiunii întreprinse în temeiul prezentului capitol. De asemenea, Partea solicitată informează fără întârziere Partea solicitantă cu privire la orice circumstanțe care fac imposibilă desfășurarea acțiunii solicitate sau care riscă să o întârzie în mod semnificativ.

2. În limitele legislației sale interne, fără solicitare prealabilă, o Parte poate transmite unei alte Părți informațiile obținute în cadrul propriilor sale investigații, atunci când consideră că dezvăluirea acestor informații ar putea asista Partea care primește informațiile în prevenirea infracțiunilor stabilite în conformitate cu prezenta Convenție sau în inițierea sau efectuarea unor investigații sau proceduri privind astfel de infracțiuni sau că acestea ar putea conduce la o cerere de cooperare din partea acelei Părți, conform prezentului capitol.

3. Partea care primește orice informație în conformitate cu alineatul 2 va prezenta aceste informații autorităților sale competente, pentru ca procedurile să poată fi luate dacă sunt considerate adecvate, sau ca aceste informații să poată fi luate în considerare în proceduri civile și penale relevante.

Articolul 65 – Protecția datelor

Datele personale vor fi păstrate și utilizate în conformitate cu obligațiile asumate de Părți în temeiul Convenției pentru Protecția Persoanelor Fizice cu privire la Prelucrarea Automată a Datelor cu Caracter Personal (ETS nr. 108).

CAPITOLUL IX – MECANISMUL DE MONITORIZARE

Articolul 66 – Grupul de experți în intervenția contra violenței împotriva femeilor și a violenței domestice

1. Grupul de experți în intervenția contra violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (denumit în continuare „GREVIO”) va monitoriza implementarea prezentei Convenții de către Părți.

2. GREVIO va fi compus din minim 10 membri și maxim 15 membri, luând în considerare un echilibru de gen și geografic, precum și o expertiză multidisciplinară. Membrii săi vor fi aleși de Comitetul Părților din rândul candidaților nominalizați de către Părți pentru un mandat de patru ani, reînnoibil o singură dată, dintre cetățenii Părților.

3. Alegerea inițială de 10 membri va fi organizată în termen de un an de la intrarea în vigoare a prezentei Convenții. Alegerea a cinci membri suplimentari va fi organizată după a 25-a ratificare sau aderare.

4. Alegerea membrilor GREVIO se va baza pe următoarele principii:

- a. aceștia vor fi aleși conform unei proceduri transparente din rândul persoanelor cu un caracter moral ridicat, cunoscuți pentru competența lor în domeniul drepturilor omului, al egalității de gen, al violenței împotriva femeilor și violenței domestice, sau al asistenței și protecției victimelor, sau care au dat dovadă de experiență în domeniile acoperite de prezenta Convenție;
- b. oricare doi membri ai GREVIO nu pot fi cetățeni ai aceluiași Stat;
- c. ei ar trebui să reprezinte principalele sisteme juridice;
- d. ei ar trebui să reprezinte actorii și agențiile relevanți(te) din domeniul violenței împotriva femeilor și al violenței domestice;
- e. ei se vor întruni în calitatea lor individuală și vor fi independenți și imparțiali în exercitarea funcțiilor lor și vor fi disponibili pentru a-și îndeplini atribuțiile într-o manieră eficientă.

5. Procedura de alegere a membrilor GREVIO va fi determinată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei, după consultarea și obținerea consimțământului Părților, în termen de șase luni de la intrarea în vigoare a prezentei Convenții.

6. GREVIO va adopta propriile sale reguli de procedură.

7. Membrii GREVIO și ceilalți membri ai delegațiilor, care efectuează

vizitele de țară în conformitate cu Articolul 68, alineatele 9 și 14, se vor bucura de privilegiile și imunitățile stabilite în anexa la prezenta Convenție.

Articolul 67 – Comitetul Părților

1. Comitetul Părților este alcătuit din reprezentanții Părților la Convenție.

2. Comitetul Părților va fi convocat de Secretarul General al Consiliului Europei. Prima sa ședință va fi organizată în termen de un an de la intrarea în vigoare a prezentei Convenții în vederea alegerii membrilor GREVIO. Ulterior se va întruni ori de câte ori o treime din Părți, Președintele Comitetului Părților sau Secretarul General solicită acest lucru.

3. Comitetul Părților va adopta propriile sale reguli de procedură.

Articolul 68 – Procedură

1. Părțile vor depune la Secretarul General al Consiliului Europei, în baza unui chestionar elaborat de GREVIO, un raport privind măsurile legislative și alte măsuri, care implementează dispozițiile prezentei Convenții, pentru a fi analizate de către GREVIO.

2. GREVIO va analiza raportul prezentat în conformitate cu alineatul 1 împreună cu reprezentanții Părții în cauză. Procedurile de evaluare ulterioară se vor împărți în runde, a căror lungime este determinată de

3. GREVIO. La începutul fiecărei runde, GREVIO va selecta dispozițiile specifice pe care se va baza procedura de evaluare și va distribui un chestionar.

4. GREVIO va defini mijloacele corespunzătoare pentru a efectua această procedură de monitorizare. Acesta poate să adopte, în special, un chestionar pentru fiecare rundă de evaluare, care va servi drept bază pentru procedura de evaluare a implementării de către Părți. Acest chestionar va fi adresat tuturor Părților. Părțile vor răspunde la acest chestionar, precum și la orice alte cereri de informații din partea GREVIO.

5. GREVIO poate primi informații privind implementarea Convenției din partea organizațiilor neguvernamentale și a societății civile, precum și din partea instituțiilor naționale pentru protecția drepturilor omului.

6. GREVIO va lua în considerare informațiile existente disponibile din partea altor documente oficiale și organisme regionale și internaționale din

domeniile care se încadrează în sfera de aplicare a prezentei Convenții.

7. La adoptarea unui chestionar pentru fiecare rundă de evaluare, GREVIO va lua în considerare colectarea datelor și cercetările existente în cadrul Părților, la care se face referire în Articolul 11 al prezentei Convenții.

8. GREVIO poate primi informații privind implementarea Convenției de la Comisarul Consiliului Europei pentru Drepturile Omului, de la Adunarea Parlamentară și de la organismele specializate relevante ale Consiliului Europei, precum și de la cele stabilite în baza altor documente oficiale internaționale. Plângerile prezentate acestor organisme și rezultatul lor vor fi puse la dispoziția GREVIO.

9. GREVIO poate organiza în subsidiar, în colaborare cu autoritățile naționale și cu asistența experților naționali independenți, vizite de țară, dacă informațiile dobândite sunt insuficiente sau în cazurile prevăzute la alineatul 14. În timpul acestor vizite, GREVIO poate fi asistat de specialiști în domenii specifice.

10. GREVIO va întocmi un proiect de raport conținând analiza sa privind punerea în aplicare a dispozițiilor pe care se bazează evaluarea, precum și sugestiile și propunerile sale privind modul în care Partea interesată poate face față problemelor care au fost identificate. Proiectul de raport va fi transmis pentru comentarii Părții care este supusă evaluării. Observațiile sale vor fi luate în considerare de GREVIO în adoptarea raportului său.

11. Pe baza tuturor informațiilor primite și a comentariilor din partea Părților, GREVIO va adopta raportul său și concluziile sale privind măsurile luate de către Partea în cauză pentru a implementa dispozițiile prezentei Convenții. Acest raport și concluziile vor fi transmise Părții în cauză și Comitetului Părților. Raportul și concluziile GREVIO vor fi făcute publice la data adoptării lor, împreună cu eventuale comentarii ale Părții în cauză.

12. Fără a aduce atingere procedurii din alineatele 1 până la 8, Comitetul Părților poate adopta, pe baza raportului și a concluziilor GREVIO, recomandările adresate acestei Părți (a) privind măsurile ce trebuie luate pentru implementarea concluziilor GREVIO, stabilind o dată pentru prezentarea informațiilor privind implementarea lor, dacă este necesar, și (b) vizând promovarea cooperării cu respectiva Parte pentru implementarea adecvată a prezentei Convenții.

13. Dacă GREVIO primește informații demne de încredere, indicând o

situație în care problemele necesită atenție imediată pentru a preveni sau limita amploarea sau numărul încălcărilor grave ale Convenției, aceasta poate solicita prezentarea urgentă a unui raport special privind măsurile luate pentru a preveni un model grav, masiv sau persistent de violență împotriva femeilor.

14. Luând în considerare informațiile prezentate de către Partea în cauză, precum și orice alte informații demne de încredere, care îi sunt disponibile, GREVIO poate desemna unul sau mai mulți membri ai săi pentru a efectua o investigație și pentru a raporta urgent către GREVIO. În cazul în care acest lucru se justifică și cu acordul Părții, investigația poate să includă o vizită pe teritoriul său.

15. După examinarea constatărilor investigației menționate în alineatul 14, GREVIO va transmite aceste constatări Părții în cauză și, după caz, Comitetului Părților și Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, împreună cu orice comentarii și recomandări.

Articolul 69 – Recomandări generale

GREVIO poate adopta, dacă este cazul, recomandări generale privind implementarea prezentei Convenții.

Articolul 70 – Implicarea parlamentară în monitorizare

1. Parlamentele naționale vor fi invitate să participe la monitorizarea măsurilor luate pentru punerea în aplicare a prezentei Convenții.
2. Părțile vor prezenta rapoartele GREVIO parlamentelor lor naționale.
3. Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei va fi invitată să ia în mod regulat la cunoștință despre implementarea prezentei Convenții.

CAPITOLUL X – RELAȚIA CU ALTE DOCUMENTE OFICIALE INTERNAȚIONALE

Articolul 71 – Relația cu alte documente oficiale internaționale

1. Prezenta Convenție nu va aduce atingere obligațiilor care decurg din alte documente oficiale internaționale, la care Părțile la prezenta Convenție sunt sau vor deveni Părți și care conțin dispoziții privind chestiunile reglementate de prezenta Convenție.

2. Părțile la prezenta Convenție pot încheia acorduri bilaterale sau multilaterale una cu cealaltă privind chestiunile tratate în prezenta Convenție, în scopul de a completa sau de a consolida prevederile acesteia, sau pentru a facilita aplicarea principiilor pe care le întruchipează.

CAPITOLUL XI – AMENDAMENTELE LA CONVENȚIE

Articolul 72 – Amendamente

1. Orice propunere pentru un amendament la prezenta Convenții, prezentată de o Parte, va fi comunicată Secretarului General al Consiliului Europei și înaintată de acesta sau de aceasta către Statele membre ale Consiliului Europei, către toți semnatarii, toate Părțile, către Uniunea Europeană, către orice Stat invitat să semneze prezenta Convenție în conformitate cu dispozițiile Articolului 75 și către orice Stat invitat să adere la prezenta Convenție în conformitate cu dispozițiile Articolului 76.

2. Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei va examina modificarea propusă și, după consultarea Părților la prezenta Convenție, care nu sunt membri ai Consiliului Europei, va putea adopta amendamentul cu majoritatea prevăzută în Articolul 20.d al Statutului Consiliului Europei.

3. Textul oricărui amendament adoptat de către Comitetul de Miniștri în conformitate cu alineatul 2 va fi înaintat Părților spre acceptare.

4. Orice amendament adoptat în conformitate cu alineatul 2 va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de o lună de la data la care toate Părțile l-au informat pe Secretarul General cu privire la acceptarea lor.

CAPITOLUL XII – CLAUZE FINALE

Articolul 73 – Efectele prezentei Convenții

Dispozițiile prezentei Convenții nu vor aduce atingere dispozițiilor de drept intern și nici documentelor oficiale internaționale obligatorii, care sunt deja în vigoare sau care pot intra în vigoare, în baza cărora sunt sau ar fi acordate drepturi mai favorabile persoanelor în prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice.

Articolul 74 – Soluționarea litigiilor

1. Părțile la orice litigiu care poate apărea privind aplicarea sau interpretarea dispozițiilor din prezenta Convenție vor căuta, în primul rând, să îl rezolve prin intermediul negocierii, concilierii, arbitrajului sau al oricăror alte metode de soluționare pașnică, acceptate de comun acord între ele.

2. Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei poate institui proceduri de soluționare, care să fie disponibile spre utilizare de către Părțile în litigiu, dacă ele vor conveni astfel.

Articolul 75 – Semnarea și intrarea în vigoare

1. Prezenta Convenție va fi deschisă pentru semnarea de către Statele membre ale Consiliului Europei, de către Statele non-membre, care au participat la elaborarea sa, și de către Uniunea Europeană.

2. Prezenta Convenție se supune ratificării, acceptării sau aprobării. Documentele oficiale de ratificare, acceptare sau aprobare vor fi depuse la Secretarul General al Consiliului Europei.

3. Prezenta Convenție va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de trei luni de la data la care 10 semnatori, incluzând cel puțin opt State membre ale Consiliului Europei, și-au exprimat consimțământul de a fi angajate de Convenție în conformitate cu dispozițiile alineatului 2.

4. În ceea ce privește orice Stat menționat în alineatul 1 sau Uniunea Europeană, care își exprimă ulterior consimțământul de a fi angajată de aceasta, Convenția va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de trei luni de la data depunerii documentului său oficial de ratificare, acceptare sau aprobare.

Articolul 76 – Aderarea la Convenție

1. După intrarea în vigoare a prezentei Convenții, Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei poate, după consultarea Părților la prezenta Convenție și obținerea acordului lor unanim, invita orice Stat non-membru al Consiliului Europei, care nu a participat la elaborarea Convenției, să adere la prezenta Convenție printr-o hotărâre adoptată cu majoritatea prevăzută în Articolul 20.d al Statutului Consiliului Europei, și prin votul unanim al reprezentanților Părților îndreptățiți să se întrunească în Comitetul de Miniștri.

2. În ceea ce privește fiecare Stat care aderă, Convenția va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de trei luni de la data depunerii documentului oficial de aderare la Secretarul General al Consiliului Europei.

Articolul 77 – Aplicare teritorială

1. Orice Stat sau Uniunea Europeană poate, în momentul semnării sau în momentul depunerii documentului său oficial de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, specifica teritoriul sau teritoriile cărora li se va aplica prezenta Convenție.

2. Orice Parte poate extinde aplicarea prezentei Convenții la orice alt teritoriu specificat în declarație, de ale cărui relații internaționale este responsabilă sau în numele căruia este autorizată să ia angajamente, la orice dată ulterioară, printr-o declarație adresată Secretarului General al Consiliului Europei. Cu privire la respectivul teritoriu, Convenția va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de trei luni de la data primirii respectivei declarații de către Secretarul General.

3. Orice declarație dată conform celor două alineate precedente poate fi retrasă, în ceea ce privește orice teritoriu specificat în respectiva declarație, printr-o notificare adresată Secretarului General al Consiliului Europei. Retragerea va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de trei luni de la data primirii respectivei notificări de către Secretarul General.

Articolul 78 – Restricții

1. Nu se poate face nicio restricție în ceea ce privește orice dispoziție a prezentei Convenții, cu excepțiile prevăzute în alineatele 2 și 3.

2. Orice Stat sau Uniunea Europeană poate declara, în momentul semnării sau în momentul depunerii documentului său oficial de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, printr-o declarație adresată Secretarului General al Consiliului Europei, faptul că își rezervă dreptul de a nu aplica sau de a aplica doar în cazuri sau condiții specifice dispozițiile formulate în:

- Articolul 30, alineatul 2;
- Articolul 44, alineatele 1.e, 3 și 4;
- Articolul 55, alineatul 1 cu privire la Articolul 35 referitor la infracțiunile minore;

- Articolul 58 cu privire la Articolele 37, 38 și 39;
- Articolul 59.

3. Orice Stat sau Uniunea Europeană poate, în momentul semnării sau în momentul depunerii documentului său oficial de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, printr-o declarație adresată Secretarului General al Consiliului Europei, faptul că își rezervă dreptul de a prevedea sancțiuni nepenale, în locul sancțiunilor penale, pentru comportamentele menționate în Articolele 33 și 34.

4. Orice Parte retrage, integral sau parțial, o restricție prin intermediul unei declarații adresate Secretarului General al Consiliului Europei. Această declarație va intra în vigoare începând cu data recepționării sale de către Secretarul General.

Articolul 79 – Valabilitatea și revizuirea restricțiilor

1. Restricțiile menționate în Articolul 78, alineatele 2 și 3, vor fi valabile pentru o perioadă de cinci ani de la data intrării în vigoare a prezentei Convenții în ceea ce privește Partea în cauză. Cu toate acestea, aceste restricții pot fi reînnoite pentru perioade cu aceeași durată.

2. Cu optsprezece luni înainte de data expirării restricției, Secretariatul General al Consiliului Europei va notifica respectiva expirare Părții în cauză. Nu mai târziu de trei luni înainte de expirare, Partea va notifica Secretarului General faptul că își susține, modifică sau retrage restricția. În absența unei notificări a Părții în cauză, Secretariatul General va informa respectiva Parte că restricția sa se consideră prelungită automat pentru o perioadă de șase luni. Neefectuarea de către Partea în cauză a notificării intenției sale de a-și susține sau modifica restricția înainte de respectiva perioadă va determina prescrierea restricției.

3. În cazul în care o Parte face o restricție în conformitate cu Articolul 78, alineatele 2 și 3, aceasta va pune la dispoziția GREVIO, înainte de reînnoirea acesteia sau la cerere, o explicație privind motivele care justifică prelungirea ei.

Articolul 80 – Denunțare

1. Orice Parte poate, în orice moment, să denunțe prezenta Convenție prin intermediul unei notificări adresate Secretarului General al Consiliului Europei.

2. Denunțarea va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de trei luni de la data primirii notificării de către Secretarul General.

Articolul 81 – Notificare

Secretarul General al Consiliului Europei va notifica Statele membre ale Consiliului Europei, Statele non-membre care au participat la elaborarea acesteia, toți semnatarii, toate Părțile, Uniunea Europeană și orice Stat invitat să adere la prezenta Convenție cu privire la:

- a. orice semnătură;
- b. depunerea oricărui document oficial de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare;
- c. orice dată de intrare în vigoare a prezentei Convenții, în conformitate cu Articolul 75 și 76;
- d. orice amendament adoptat în conformitate cu Articolul 72 și data la care respectivul amendament intră în vigoare;
- e. orice restricție și retragere a restricției, efectuată potrivit Articolului 78;
- f. orice denunțare efectuată în conformitate cu dispozițiile Articolului 80;
- g. orice alt(ă) act, notificare sau comunicare referitor(oare) la prezenta Convenție.

Întru adevărarea căreia subsemnații, fiind autorizați corespunzător, au semnat prezenta Convenție.

Adoptată la [Istanbul], astăzi, [11 mai 2011], în limba engleză și franceză, ambele texte fiind autentice în egală măsură, într-un singur exemplar, care va fi depus în arhivele Consiliului Europei. Secretarul General al Consiliului Europei va transmite copii legalizate fiecărui Stat membru al Consiliului Europei, statelor non-membre care au participat la elaborarea prezentei Convenții, Uniunii Europene și Statelor invitate să adere la prezenta Convenție.

Anexă – Privilegii și imunități (Articolul 66)

1. Prezenta anexă se va aplica membrilor GREVIO menționați în Articolul 66 al Convenției, precum și altor membri ai delegațiilor care efectu-

ează vizitele de țară. În sensul prezentei anexe, termenul „alți membri ai delegațiilor care efectuează vizitele de țară” vor include experții și specialiștii naționali independenți menționați în Articolul 68, alineatul 9, al Convenției, membrii personalului Consiliului Europei și interpreții utilizați de Consiliul Europei, care însoțesc GREVIO în timpul vizitelor lor de țară.

2. Membrii GREVIO și ceilalți membri ai delegațiilor care efectuează vizitele de țară se vor bucura, în timpul exercitării funcțiilor lor legate de pregătirea și efectuarea vizitelor de țară, precum și al urmăririi acestora și al deplasărilor în legătură cu acele funcții, de următoarele privilegii și imunități:

- a. imunitatea față de arestări personale sau detenție și față de confiscarea bagajelor personale ale acestora și imunitatea față de procesele juridice de orice natură cu privire la cuvintele spuse sau scris și la toate acțiunile pe care le întreprind în calitatea lor oficială;
- b. scutirea de orice restricții privind libera lor circulație la ieșirea din și la revenirea în țara lor de reședință, la intrarea în și la ieșirea din țara în care își exercită funcțiile și de înregistrarea străină în țara pe care o vizitează au prin care trec în exercițiul funcțiilor lor.

3. În cursul călătoriilor efectuate în exercitarea funcțiilor lor, membrilor GREVIO și celorlalți membri ai delegațiilor care efectuează vizitele de țară li se vor acorda aceleași facilități, în materiale vamală și de control al devizelor, precum cele acordate reprezentanților guvernelor străine în misiune oficială temporară.

4. Documentele referitoare la evaluarea implementării Convenției, efectuată de membri ai GREVIO și de alți membri ai delegațiilor care efectuează vizite de țară, vor fi inviolabile în măsura în care acestea se referă la activitatea GREVIO. Nu se va aplica nicio oprire sau cenzură corespondenței oficiale a GREVIO sau comunicațiilor oficiale ale membrilor GREVIO sau ale celorlalți membri ai delegațiilor care efectuează vizitele de țară.

5. Pentru a asigura pentru membrii GREVIO și pentru ceilalți membri ai delegațiilor care efectuează vizitele de țară o libertate completă de exprimare și o independență totală în îndeplinirea atribuțiilor lor, imunitatea față de procesele juridice în ceea ce privește cuvintele spuse sau scrise și toate acțiunile întreprinse de aceștia în îndeplinirea atribuțiilor lor va continua să

fie acordată, fără a ține seama de faptul că persoanele în cauză nu mai sunt angajate în îndeplinirea respectivelor atribuții.

6. Privilegiile și imunitățile se acordă persoanelor menționate în alineatul 1 din prezenta anexă în vederea protejării exercitării independente a funcțiilor lor în interesul GREVIO și nu în beneficiul lor personal. Renunțarea la imunitățile persoanelor menționate în alineatul 1 al prezentei anexe se va efectua de Secretarul General al Consiliului Europei în orice caz în care, în opinia lui sau a ei, imunitatea ar împiedica cursul justiției și în cazul în care se poate renunța la aceasta fără a aduce atingere intereselor GREVIO.

COUNCIL OF EUROPE CONVENTION ON PREVENTING AND COMBATING VIOLENCE AGAINST WOMEN AND DOMESTIC VIOLENCE

PREAMBLE

The member States of the Council of Europe and the other signatories hereto,

Recalling the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms (ETS No. 5, 1950) and its Protocols, the European Social Charter (ETS No. 35, 1961, revised in 1996, ETS No. 163), the Council of Europe Convention on Action against Trafficking in Human Beings (CETS No. 197, 2005) and the Council of Europe Convention on the Protection of Children against Sexual Exploitation and Sexual Abuse (CETS No. 201, 2007);

Recalling the following recommendations of the Committee of Ministers to member States of the Council of Europe: Recommendation Rec(2002)5 on the protection of women against violence, Recommendation CM/Rec(2007)17 on gender equality standards and mechanisms, Recommendation CM/Rec(2010)10 on the role of women and men in conflict prevention and resolution and in peace building, and other relevant recommendations;

Taking account of the growing body of case law of the European Court of Human Rights which sets important standards in the field of violence against women;

Having regard to the International Covenant on Civil and Political Rights (1966), the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights (1966), the United Nations Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination Against Women (“CEDAW”, 1979) and its Optional Protocol (1999) as well as General Recommendation No. 19 of the CEDAW Committee on violence against women, the United Nations Convention on the Rights of the Child (1989) and its Optional Protocols (2000) and the United Nations Convention on the Rights of Persons with Disabilities (2006);

Having regard to the Rome Statute of the International Criminal Court (2002);

Recalling the basic principles of international humanitarian law, and especially the Geneva Convention (IV) relative to the Protection of Civilian Persons in Time of War (1949) and the Additional Protocols I and II (1977) thereto;

Condemning all forms of violence against women and domestic violence;

Recognising that the realisation of de jure and de facto equality between women and men is a key element in the prevention of violence against women;

Recognising that violence against women is a manifestation of historically unequal power relations between women and men, which have led to domination over, and discrimination against, women by men and to the prevention of the full advancement of women;

Recognising the structural nature of violence against women as gender-based violence, and that violence against women is one of the crucial social mechanisms by which women are forced into a subordinate position compared with men;

Recognising, with grave concern, that women and girls are often exposed to serious forms of violence such as domestic violence, sexual harassment, rape, forced marriage, crimes committed in the name of so-called “honour” and genital mutilation, which constitute a serious violation of the human rights of women and girls and a major obstacle to the achievement of equality between women and men;

Recognising the ongoing human rights violations during armed conflicts that affect the civilian population, especially women in the form of widespread or systematic rape and sexual violence and the potential for increased gender-based violence both during and after conflicts;

Recognising that women and girls are exposed to a higher risk of gender-based violence than men;

Recognising that domestic violence affects women disproportionately, and that men may also be victims of domestic violence;

Recognising that children are victims of domestic violence, including as witnesses of violence in the family;

Aspiring to create a Europe free from violence against women and domestic violence,

Have agreed as follows:

CHAPTER I – PURPOSES, DEFINITIONS, EQUALITY AND NON-DISCRIMINATION, GENERAL OBLIGATIONS

Article 1 – Purposes of the Convention

1. The purposes of this Convention are to:
 - a. protect women against all forms of violence, and prevent, prosecute and eliminate violence against women and domestic violence;
 - b. contribute to the elimination of all forms of discrimination against women and promote substantive equality between women and men, including by empowering women;
 - c. design a comprehensive framework, policies and measures for the protection of and assistance to all victims of violence against women and domestic violence;
 - d. promote international co-operation with a view to eliminating violence against women and domestic violence;
 - e. provide support and assistance to organisations and law enforcement agencies to effectively co-operate in order to adopt an integrated approach to eliminating violence against women and domestic violence.
2. In order to ensure effective implementation of its provisions by the Parties, this Convention establishes a specific monitoring mechanism.

Article 2 – Scope of the Convention

1. This Convention shall apply to all forms of violence against women, including domestic violence, which affects women disproportionately.
2. Parties are encouraged to apply this Convention to all victims of domestic violence. Parties shall pay particular attention to women victims of gender-based violence in implementing the provisions of this Convention.
3. This Convention shall apply in times of peace and in situations of armed conflict.

Article 3 – Definitions

For the purpose of this Convention:

- a. “violence against women” is understood as a violation of human rights and a form of discrimination against women and shall mean all acts of gender-based violence that result in, or are likely to result in, physical, sexual, psychological or economic harm or suffering to women, including threats of such acts, coercion or arbitrary deprivation of liberty, whether occurring in public or in private life;
- b. “domestic violence” shall mean all acts of physical, sexual, psychological or economic violence that occur within the family or domestic unit or between former or current spouses or partners, whether or not the perpetrator shares or has shared the same residence with the victim;
- c. “gender” shall mean the socially constructed roles, behaviours, activities and attributes that a given society considers appropriate for women and men;
- d. “gender-based violence against women” shall mean violence that is directed against a woman because she is a woman or that affects women disproportionately;
- e. “victim” shall mean any natural person who is subject to the conduct specified in points a and b;
- f. “women” includes girls under the age of 18.

Article 4 – Fundamental rights, equality and non-discrimination

1. Parties shall take the necessary legislative and other measures to promote and protect the right for everyone, particularly women, to live free from violence in both the public and the private sphere.

2. Parties condemn all forms of discrimination against women and take, without delay, the necessary legislative and other measures to prevent it, in particular by:

- embodying in their national constitutions or other appropriate legislation the principle of equality between women and men and ensuring the practical realisation of this principle;
- prohibiting discrimination against women, including through the use of sanctions, where appropriate;

- abolishing laws and practices which discriminate against women.

3. The implementation of the provisions of this Convention by the Parties, in particular measures to protect the rights of victims, shall be secured without discrimination on any ground such as sex, gender, race, colour, language, religion, political or other opinion, national or social origin, association with a national minority, property, birth, sexual orientation, gender identity, age, state of health, disability, marital status, migrant or refugee status, or other status.

4. Special measures that are necessary to prevent and protect women from gender-based violence shall not be considered discrimination under the terms of this Convention.

Article 5 – State obligations and due diligence

1. Parties shall refrain from engaging in any act of violence against women and ensure that State authorities, officials, agents, institutions and other actors acting on behalf of the State act in conformity with this obligation.

2. Parties shall take the necessary legislative and other measures to exercise due diligence to prevent, investigate, punish and provide reparation for acts of violence covered by the scope of this Convention that are perpetrated by non-State actors.

Article 6 – Gender-sensitive policies

Parties shall undertake to include a gender perspective in the implementation and evaluation of the impact of the provisions of this Convention and to promote and effectively implement policies of equality between women and men and the empowerment of women.

CHAPTER II – INTEGRATED POLICIES AND DATA COLLECTION

Article 7 – Comprehensive and co-ordinated policies

1. Parties shall take the necessary legislative and other measures to adopt and implement State-wide effective, comprehensive and co-ordinated policies encompassing all relevant measures to prevent and combat all

forms of violence covered by the scope of this Convention and offer a holistic response to violence against women.

2. Parties shall ensure that policies referred to in paragraph 1 place the rights of the victim at the centre of all measures and are implemented by way of effective co-operation among all relevant agencies, institutions and organisations.

3. Measures taken pursuant to this article shall involve, where appropriate, all relevant actors, such as government agencies, the national, regional and local parliaments and authorities, national human rights institutions and civil society organisations.

Article 8 – Financial resources

Parties shall allocate appropriate financial and human resources for the adequate implementation of integrated policies, measures and programmes to prevent and combat all forms of violence covered by the scope of this Convention, including those carried out by non-governmental organisations and civil society.

Article 9 – Non-governmental organisations and civil society

Parties shall recognise, encourage and support, at all levels, the work of relevant non-governmental organisations and of civil society active in combating violence against women and establish effective co-operation with these organisations.

Article 10 – Co-ordinating body

1. Parties shall designate or establish one or more official bodies responsible for the co-ordination, implementation, monitoring and evaluation of policies and measures to prevent and combat all forms of violence covered by this Convention. These bodies shall co-ordinate the collection of data as referred to in Article 11, analyse and disseminate its results.

2. Parties shall ensure that the bodies designated or established pursuant to this article receive information of a general nature on measures taken pursuant to Chapter VIII.

3. Parties shall ensure that the bodies designated or established pursuant to this article shall have the capacity to communicate directly and foster relations with their counterparts in other Parties.

Article 11 – Data collection and research

1. For the purpose of the implementation of this Convention, Parties shall undertake to:
 - a. collect disaggregated relevant statistical data at regular intervals on cases of all forms of violence covered by the scope of this Convention;
 - b. support research in the field of all forms of violence covered by the scope of this Convention in order to study its root causes and effects, incidences and conviction rates, as well as the efficacy of measures taken to implement this Convention.
2. Parties shall endeavour to conduct population-based surveys at regular intervals to assess the prevalence of and trends in all forms of violence covered by the scope of this Convention.
3. Parties shall provide the group of experts, as referred to in Article 66 of this Convention, with the information collected pursuant to this article in order to stimulate international co-operation and enable international benchmarking.
4. Parties shall ensure that the information collected pursuant to this article is available to the public.

CHAPTER III – PREVENTION

Article 12 – General obligations

1. Parties shall take the necessary measures to promote changes in the social and cultural patterns of behaviour of women and men with a view to eradicating prejudices, customs, traditions and all other practices which are based on the idea of the inferiority of women or on stereotyped roles for women and men.
2. Parties shall take the necessary legislative and other measures to prevent all forms of violence covered by the scope of this Convention by any natural or legal person.
3. Any measures taken pursuant to this chapter shall take into account and address the specific needs of persons made vulnerable by particular circumstances and shall place the human rights of all victims at their centre.

4. Parties shall take the necessary measures to encourage all members of society, especially men and boys, to contribute actively to preventing all forms of violence covered by the scope of this Convention.

5. Parties shall ensure that culture, custom, religion, tradition or so-called “honour” shall not be considered as justification for any acts of violence covered by the scope of this Convention.

6. Parties shall take the necessary measures to promote programmes and activities for the empowerment of women.

Article 13 – Awareness-raising

1. Parties shall promote or conduct, on a regular basis and at all levels, awareness-raising campaigns or programmes, including in co-operation with national human rights institutions and equality bodies, civil society and non-governmental organisations, especially women’s organisations, where appropriate, to increase awareness and understanding among the general public of the different manifestations of all forms of violence covered by the scope of this Convention, their consequences on children and the need to prevent such violence.

2. Parties shall ensure the wide dissemination among the general public of information on measures available to prevent acts of violence covered by the scope of this Convention.

Article 14 – Education

1. Parties shall take, where appropriate, the necessary steps to include teaching material on issues such as equality between women and men, non-stereotyped gender roles, mutual respect, non-violent conflict resolution in interpersonal relationships, gender-based violence against women and the right to personal integrity, adapted to the evolving capacity of learners, in formal curricula and at all levels of education.

2. Parties shall take the necessary steps to promote the principles referred to in paragraph 1 in informal educational facilities, as well as in sports, cultural and leisure facilities and the media.

Article 15 – Training of professionals

1. Parties shall provide or strengthen appropriate training for the rel-

evant professionals dealing with victims or perpetrators of all acts of violence covered by the scope of this Convention, on the prevention and detection of such violence, equality between women and men, the needs and rights of victims, as well as on how to prevent secondary victimisation.

2. Parties shall encourage that the training referred to in paragraph 1 includes training on co-ordinated multi-agency co-operation to allow for a comprehensive and appropriate handling of referrals in cases of violence covered by the scope of this Convention.

Article 16 – Preventive intervention and treatment programmes

1. Parties shall take the necessary legislative or other measures to set up or support programmes aimed at teaching perpetrators of domestic violence to adopt non-violent behaviour in interpersonal relationships with a view to preventing further violence and changing violent behavioural patterns.

2. Parties shall take the necessary legislative or other measures to set up or support treatment programmes aimed at preventing perpetrators, in particular sex offenders, from re-offending.

3. In taking the measures referred to in paragraphs 1 and 2, Parties shall ensure that the safety of, support for and the human rights of victims are of primary concern and that, where appropriate, these programmes are set up and implemented in close co-ordination with specialist support services for victims.

Article 17 – Participation of the private sector and the media

1. Parties shall encourage the private sector, the information and communication technology sector and the media, with due respect for freedom of expression and their independence, to participate in the elaboration and implementation of policies and to set guidelines and self-regulatory standards to prevent violence against women and to enhance respect for their dignity.

2. Parties shall develop and promote, in co-operation with private sector actors, skills among children, parents and educators on how to deal with the information and communications environment that provides access to degrading content of a sexual or violent nature which might be harmful.

CHAPTER IV – PROTECTION AND SUPPORT

Article 18 – General obligations

1. Parties shall take the necessary legislative or other measures to protect all victims from any further acts of violence.

2. Parties shall take the necessary legislative or other measures, in accordance with internal law, to ensure that there are appropriate mechanisms to provide for effective co-operation between all relevant state agencies, including the judiciary, public prosecutors, law enforcement agencies, local and regional authorities as well as non-governmental organisations and other relevant organisations and entities, in protecting and supporting victims and witnesses of all forms of violence covered by the scope of this Convention, including by referring to general and specialist support services as detailed in Articles 20 and 22 of this Convention.

3. Parties shall ensure that measures taken pursuant to this chapter shall:

- be based on a gendered understanding of violence against women and domestic violence and shall focus on the human rights and safety of the victim;
- be based on an integrated approach which takes into account the relationship between victims, perpetrators, children and their wider social environment;
- aim at avoiding secondary victimisation;
- aim at the empowerment and economic independence of women victims of violence;
- allow, where appropriate, for a range of protection and support services to be located on the same premises;
- address the specific needs of vulnerable persons, including child victims, and be made available to them.

4. The provision of services shall not depend on the victim's willingness to press charges or testify against any perpetrator.

5. Parties shall take the appropriate measures to provide consular and other protection and support to their nationals and other victims entitled to such protection in accordance with their obligations under international law.

Article 19 – Information

Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that victims receive adequate and timely information on available support services and legal measures in a language they understand.

Article 20 – General support services

1. Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that victims have access to services facilitating their recovery from violence. These measures should include, when necessary, services such as legal and psychological counselling, financial assistance, housing, education, training and assistance in finding employment.

2. Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that victims have access to health care and social services and that services are adequately resourced and professionals are trained to assist victims and refer them to the appropriate services.

Article 21 – Assistance in individual/collective complaints

Parties shall ensure that victims have information on and access to applicable regional and international individual/collective complaints mechanisms. Parties shall promote the provision of sensitive and knowledgeable assistance to victims in presenting any such complaints.

Article 22 – Specialist support services

1. Parties shall take the necessary legislative or other measures to provide or arrange for, in an adequate geographical distribution, immediate, short- and long-term specialist support services to any victim subjected to any of the acts of violence covered by the scope of this Convention.

2. Parties shall provide or arrange for specialist women's support services to all women victims of violence and their children.

Article 23 – Shelters

Parties shall take the necessary legislative or other measures to provide for the setting-up of appropriate, easily accessible shelters in sufficient numbers to provide safe accommodation for and to reach out pro-actively to victims, especially women and their children.

Article 24 – Telephone helplines

Parties shall take the necessary legislative or other measures to set up state-wide round-the-clock (24/7) telephone helplines free of charge to provide advice to callers, confidentially or with due regard for their anonymity, in relation to all forms of violence covered by the scope of this Convention.

Article 25 – Support for victims of sexual violence

Parties shall take the necessary legislative or other measures to provide for the setting up of appropriate, easily accessible rape crisis or sexual violence referral centres for victims in sufficient numbers to provide for medical and forensic examination, trauma support and counselling for victims.

Article 26 – Protection and support for child witnesses

1. Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that in the provision of protection and support services to victims, due account is taken of the rights and needs of child witnesses of all forms of violence covered by the scope of this Convention.

2. Measures taken pursuant to this article shall include age-appropriate psychosocial counselling for child witnesses of all forms of violence covered by the scope of this Convention and shall give due regard to the best interests of the child.

Article 27 – Reporting

Parties shall take the necessary measures to encourage any person witness to the commission of acts of violence covered by the scope of this Convention or who has reasonable grounds to believe that such an act may be committed, or that further acts of violence are to be expected, to report this to the competent organisations or authorities.

Article 28 – Reporting by professionals

Parties shall take the necessary measures to ensure that the confidentiality rules imposed by internal law on certain professionals do not constitute an obstacle to the possibility, under appropriate conditions, of their reporting to the competent organisations or authorities if they have reasonable

grounds to believe that a serious act of violence covered by the scope of this Convention, has been committed and further serious acts of violence are to be expected.

CHAPTER V – SUBSTANTIVE LAW

Article 29 – Civil lawsuits and remedies

1. Parties shall take the necessary legislative or other measures to provide victims with adequate civil remedies against the perpetrator.
2. Parties shall take the necessary legislative or other measures to provide victims, in accordance with the general principles of international law, with adequate civil remedies against State authorities that have failed in their duty to take the necessary preventive or protective measures within the scope of their powers.

Article 30 – Compensation

1. Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that victims have the right to claim compensation from perpetrators for any of the offences established in accordance with this Convention.
2. Adequate State compensation shall be awarded to those who have sustained serious bodily injury or impairment of health, to the extent that the damage is not covered by other sources such as the perpetrator, insurance or State-funded health and social provisions. This does not preclude Parties from claiming regress for compensation awarded from the perpetrator, as long as due regard is paid to the victim's safety.
3. Measures taken pursuant to paragraph 2 shall ensure the granting of compensation within a reasonable time.

Article 31 – Custody, visitation rights and safety

1. Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that, in the determination of custody and visitation rights of children, incidents of violence covered by the scope of this Convention are taken into account.
2. Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the exercise of any visitation or custody rights does not jeopardise the rights and safety of the victim or children.

Article 32 – Civil consequences of forced marriages

Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that marriages concluded under force may be voidable, annulled or dissolved without undue financial or administrative burden placed on the victim.

Article 33 – Psychological violence

Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the intentional conduct of seriously impairing a person's psychological integrity through coercion or threats is criminalised.

Article 34 – Stalking

Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the intentional conduct of repeatedly engaging in threatening conduct directed at another person, causing her or him to fear for her or his safety, is criminalised.

Article 35 – Physical violence

Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the intentional conduct of committing acts of physical violence against another person is criminalised.

Article 36 – Sexual violence, including rape

1. Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the following intentional conducts are criminalised:
 - a. engaging in non-consensual vaginal, anal or oral penetration of a sexual nature of the body of another person with any bodily part or object;
 - b. engaging in other non-consensual acts of a sexual nature with a person;
 - c. causing another person to engage in non-consensual acts of a sexual nature with a third person.
2. Consent must be given voluntarily as the result of the person's free will assessed in the context of the surrounding circumstances.
3. Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensu-

re that the provisions of paragraph 1 also apply to acts committed against former or current spouses or partners as recognised by internal law.

Article 37 – Forced marriage

1. Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the intentional conduct of forcing an adult or a child to enter into a marriage is criminalised.

2. Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the intentional conduct of luring an adult or a child to the territory of a Party or State other than the one she or he resides in with the purpose of forcing this adult or child to enter into a marriage is criminalised.

Article 38 – Female genital mutilation

Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the following intentional conducts are criminalised:

- a. excising, infibulating or performing any other mutilation to the whole or any part of a woman's labia majora, labia minora or clitoris;
- b. coercing or procuring a woman to undergo any of the acts listed in point a;
- c. inciting, coercing or procuring a girl to undergo any of the acts listed in point a.

Article 39 – Forced abortion and forced sterilisation

Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the following intentional conducts are criminalised:

- a. performing an abortion on a woman without her prior and informed consent;
- b. performing surgery which has the purpose or effect of terminating a woman's capacity to naturally reproduce without her prior and informed consent or understanding of the procedure.

Article 40 – Sexual harassment

Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that any form of unwanted verbal, non-verbal or physical conduct of a sexual nature with the purpose or effect of violating the dignity of a person,

in particular when creating an intimidating, hostile, degrading, humiliating or offensive environment, is subject to criminal or other legal sanction.

Article 41 – Aiding or abetting and attempt

1. Parties shall take the necessary legislative or other measures to establish as an offence, when committed intentionally, aiding or abetting the commission of the offences established in accordance with Articles 33, 34, 35, 36, 37, 38.a and 39 of this Convention.

2. Parties shall take the necessary legislative or other measures to establish as offences, when committed intentionally, attempts to commit the offences established in accordance with Articles 35, 36, 37, 38.a and 39 of this Convention.

Article 42 – Unacceptable justifications for crimes, including crimes committed in the name of so-called “honour”

1. Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that, in criminal proceedings initiated following the commission of any of the acts of violence covered by the scope of this Convention, culture, custom, religion, tradition or so-called “honour” shall not be regarded as justification for such acts. This covers, in particular, claims that the victim has transgressed cultural, religious, social or traditional norms or customs of appropriate behaviour.

2. Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that incitement by any person of a child to commit any of the acts referred to in paragraph 1 shall not diminish the criminal liability of that person for the acts committed.

Article 43 – Application of criminal offences

The offences established in accordance with this Convention shall apply irrespective of the nature of the relationship between victim and perpetrator.

Article 44 – Jurisdiction

1. Parties shall take the necessary legislative or other measures to establish jurisdiction over any offence established in accordance with this Convention, when the offence is committed:

- a. in their territory; or
- b. on board a ship flying their flag; or
- c. on board an aircraft registered under their laws; or
- d. by one of their nationals; or
- e. by a person who has her or his habitual residence in their territory.

2. Parties shall endeavour to take the necessary legislative or other measures to establish jurisdiction over any offence established in accordance with this Convention where the offence is committed against one of their nationals or a person who has her or his habitual residence in their territory.

3. For the prosecution of the offences established in accordance with Articles 36, 37, 38 and 39 of this Convention, Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that their jurisdiction is not subordinated to the condition that the acts are criminalised in the territory where they were committed.

4. For the prosecution of the offences established in accordance with Articles 36, 37, 38 and 39 of this Convention, Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that their jurisdiction as regards points d and e of paragraph 1 is not subordinated to the condition that the prosecution can only be initiated following the reporting by the victim of the offence or the laying of information by the State of the place where the offence was committed.

5. Parties shall take the necessary legislative or other measures to establish jurisdiction over the offences established in accordance with this Convention, in cases where an alleged perpetrator is present on their territory and they do not extradite her or him to another Party, solely on the basis of her or his nationality.

6. When more than one Party claims jurisdiction over an alleged offence established in accordance with this Convention, the Parties involved shall, where appropriate, consult each other with a view to determining the most appropriate jurisdiction for prosecution.

7. Without prejudice to the general rules of international law, this Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised by a Party in accordance with its internal law.

Article 45 – Sanctions and measures

1. Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the offences established in accordance with this Convention are punishable by effective, proportionate and dissuasive sanctions, taking into account their seriousness. These sanctions shall include, where appropriate, sentences involving the deprivation of liberty which can give rise to extradition.

2. Parties may adopt other measures in relation to perpetrators, such as: monitoring or supervision of convicted persons;

- withdrawal of parental rights, if the best interests of the child, which may include the safety of the victim, cannot be guaranteed in any other way.

Article 46 – Aggravating circumstances

Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the following circumstances, insofar as they do not already form part of the constituent elements of the offence, may, in conformity with the relevant provisions of internal law, be taken into consideration as aggravating circumstances in the determination of the sentence in relation to the offences established in accordance with this Convention:

- a. the offence was committed against a former or current spouse or partner as recognised by internal law, by a member of the family, a person cohabiting with the victim or a person having abused her or his authority;
- b. the offence, or related offences, were committed repeatedly;
- c. the offence was committed against a person made vulnerable by particular circumstances;
- d. the offence was committed against or in the presence of a child;
- e. the offence was committed by two or more people acting together;
- f. the offence was preceded or accompanied by extreme levels of violence;
- g. the offence was committed with the use or threat of a weapon;
- h. the offence resulted in severe physical or psychological harm for the victim;
- i. the perpetrator had previously been convicted of offences of a similar nature.

Article 47 – Sentences passed by another Party

Parties shall take the necessary legislative or other measures to provide for the possibility of taking into account final sentences passed by another Party in relation to the offences established in accordance with this Convention when determining the sentence.

Article 48 – Prohibition of mandatory alternative dispute resolution processes or sentencing

1. Parties shall take the necessary legislative or other measures to prohibit mandatory alternative dispute resolution processes, including mediation and conciliation, in relation to all forms of violence covered by the scope of this Convention.

2. Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that if the payment of a fine is ordered, due account shall be taken of the ability of the perpetrator to assume his or her financial obligations towards the victim.

CHAPTER VI – INVESTIGATION, PROSECUTION, PROCEDURAL LAW AND PROTECTIVE MEASURES

Article 49 – General obligations

1. Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that investigations and judicial proceedings in relation to all forms of violence covered by the scope of this Convention are carried out without undue delay while taking into consideration the rights of the victim during all stages of the criminal proceedings.

2. Parties shall take the necessary legislative or other measures, in conformity with the fundamental principles of human rights and having regard to the gendered understanding of violence, to ensure the effective investigation and prosecution of offences established in accordance with this Convention.

Article 50 – Immediate response, prevention and protection

1. Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the responsible law enforcement agencies respond to all forms of

violence covered by the scope of this Convention promptly and appropriately by offering adequate and immediate protection to victims.

2. Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the responsible law enforcement agencies engage promptly and appropriately in the prevention and protection against all forms of violence covered by the scope of this Convention, including the employment of preventive operational measures and the collection of evidence.

Article 51 – Risk assessment and risk management

1. Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that an assessment of the lethality risk, the seriousness of the situation and the risk of repeated violence is carried out by all relevant authorities in order to manage the risk and if necessary to provide co-ordinated safety and support.

2. Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the assessment referred to in paragraph 1 duly takes into account, at all stages of the investigation and application of protective measures, the fact that perpetrators of acts of violence covered by the scope of this Convention possess or have access to firearms.

Article 52 – Emergency barring orders

Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the competent authorities are granted the power to order, in situations of immediate danger, a perpetrator of domestic violence to vacate the residence of the victim or person at risk for a sufficient period of time and to prohibit the perpetrator from entering the residence of or contacting the victim or person at risk. Measures taken pursuant to this article shall give priority to the safety of victims or persons at risk.

Article 53 – Restraining or protection orders

1. Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that appropriate restraining or protection orders are available to victims of all forms of violence covered by the scope of this Convention.

2. Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the restraining or protection orders referred to in paragraph 1 are:

available for immediate protection and without undue financial or administrative burdens placed on the victim;

- issued for a specified period or until modified or discharged;
- where necessary, issued on an ex parte basis which has immediate effect;
- available irrespective of, or in addition to, other legal proceedings;
- allowed to be introduced in subsequent legal proceedings.

3. Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that breaches of restraining or protection orders issued pursuant to paragraph 1 shall be subject to effective, proportionate and dissuasive criminal or other legal sanctions.

Article 54 – Investigations and evidence

Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that, in any civil or criminal proceedings, evidence relating to the sexual history and conduct of the victim shall be permitted only when it is relevant and necessary.

Article 55 – Ex parte and ex officio proceedings

1. Parties shall ensure that investigations into or prosecution of offences established in accordance with Articles 35, 36, 37, 38 and 39 of this Convention shall not be wholly dependant upon a report or complaint filed by a victim if the offence was committed in whole or in part on its territory, and that the proceedings may continue even if the victim withdraws her or his statement or complaint.

2. Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure, in accordance with the conditions provided for by their internal law, the possibility for governmental and non-governmental organisations and domestic violence counsellors to assist and/or support victims, at their request, during investigations and judicial proceedings concerning the offences established in accordance with this Convention.

Article 56 – Measures of protection

1. Parties shall take the necessary legislative or other measures to protect the rights and interests of victims, including their special needs as wit-

nesses, at all stages of investigations and judicial proceedings, in particular by:

- a. providing for their protection, as well as that of their families and witnesses, from intimidation, retaliation and repeat victimisation;
 - b. ensuring that victims are informed, at least in cases where the victims and the family might be in danger, when the perpetrator escapes or is released temporarily or definitively;
 - c. informing them, under the conditions provided for by internal law, of their rights and the services at their disposal and the follow-up given to their complaint, the charges, the general progress of the investigation or proceedings, and their role therein, as well as the outcome of their case;
 - d. enabling victims, in a manner consistent with the procedural rules of internal law, to be heard, to supply evidence and have their views, needs and concerns presented, directly or through an intermediary, and considered;
 - e. providing victims with appropriate support services so that their rights and interests are duly presented and taken into account;
 - f. ensuring that measures may be adopted to protect the privacy and the image of the victim;
 - g. ensuring that contact between victims and perpetrators within court and law enforcement agency premises is avoided where possible;
 - h. providing victims with independent and competent interpreters when victims are parties to proceedings or when they are supplying evidence;
 - i. enabling victims to testify, according to the rules provided by their internal law, in the courtroom without being present or at least without the presence of the alleged perpetrator, notably through the use of appropriate communication technologies, where available.
2. A child victim and child witness of violence against women and domestic violence shall be afforded, where appropriate, special protection measures taking into account the best interests of the child.

Article 57 – Legal aid

Parties shall provide for the right to legal assistance and to free legal aid for victims under the conditions provided by their internal law.

Article 58 – Statute of limitation

Parties shall take the necessary legislative and other measures to ensure that the statute of limitation for initiating any legal proceedings with regard to the offences established in accordance with Articles 36, 37, 38 and 39 of this Convention, shall continue for a period of time that is sufficient and commensurate with the gravity of the offence in question, to allow for the efficient initiation of proceedings after the victim has reached the age of majority.

CHAPTER VII – MIGRATION AND ASYLUM

Article 59 – Residence status

1. Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that victims whose residence status depends on that of the spouse or partner as recognised by internal law, in the event of the dissolution of the marriage or the relationship, are granted in the event of particularly difficult circumstances, upon application, an autonomous residence permit irrespective of the duration of the marriage or the relationship. The conditions relating to the granting and duration of the autonomous residence permit are established by internal law.

2. Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that victims may obtain the suspension of expulsion proceedings initiated in relation to a residence status dependent on that of the spouse or partner as recognised by internal law to enable them to apply for an autonomous residence permit.

3. Parties shall issue a renewable residence permit to victims in one of the two following situations, or in both:

- a. where the competent authority considers that their stay is necessary owing to their personal situation;
- b. where the competent authority considers that their stay is necessary for the purpose of their co-operation with the competent authorities in investigation or criminal proceedings.

4. Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that victims of forced marriage brought into another country for the purpose of the marriage and who, as a result, have lost their residence status in the country where they habitually reside, may regain this status.

Article 60 – Gender-based asylum claims

1. Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that gender-based violence against women may be recognised as a form of persecution within the meaning of Article 1, A (2), of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees and as a form of serious harm giving rise to complementary/subsidiary protection.

2. Parties shall ensure that a gender-sensitive interpretation is given to each of the Convention grounds and that where it is established that the persecution feared is for one or more of these grounds, applicants shall be granted refugee status according to the applicable relevant instruments.

3. Parties shall take the necessary legislative or other measures to develop gender-sensitive reception procedures and support services for asylum-seekers as well as gender guidelines and gender-sensitive asylum procedures, including refugee status determination and application for international protection.

Article 61 – Non-refoulement

1. Parties shall take the necessary legislative or other measures to respect the principle of non-refoulement in accordance with existing obligations under international law.

2. Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that victims of violence against women who are in need of protection, regardless of their status or residence, shall not be returned under any circumstances to any country where their life would be at risk or where they might be subjected to torture or inhuman or degrading treatment or punishment.

CHAPTER VIII – INTERNATIONAL CO-OPERATION

Article 62 – General principles

1. Parties shall co-operate with each other, in accordance with the provisions of this Convention, and through the application of relevant international and regional instruments on co-operation in civil and criminal matters, arrangements agreed on the basis of uniform or reciprocal legislation and internal laws, to the widest extent possible, for the purpose of:

- a. preventing, combating and prosecuting all forms of violence covered by the scope of this Convention;
- b. protecting and providing assistance to victims;
- c. investigations or proceedings concerning the offences established in accordance with this Convention;
- d. enforcing relevant civil and criminal judgments issued by the judicial authorities of Parties, including protection orders.

2. Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that victims of an offence established in accordance with this Convention and committed in the territory of a Party other than the one where they reside may make a complaint before the competent authorities of their State of residence.

3. If a Party that makes mutual legal assistance in criminal matters, extradition or enforcement of civil or criminal judgments imposed by another Party to this Convention conditional on the existence of a treaty receives a request for such legal co-operation from a Party with which it has not concluded such a treaty, it may consider this Convention to be the legal basis for mutual legal assistance in criminal matters, extradition or enforcement of civil or criminal judgments imposed by the other Party in respect of the offences established in accordance with this Convention.

4. Parties shall endeavour to integrate, where appropriate, the prevention and the fight against violence against women and domestic violence in assistance programmes for development provided for the benefit of third States, including by entering into bilateral and multilateral agreements with third States with a view to facilitating the protection of victims in accordance with Article 18, paragraph 5.

Article 63 – Measures relating to persons at risk

When a Party, on the basis of the information at its disposal, has reasonable grounds to believe that a person is at immediate risk of being subjected to any of the acts of violence referred to in Articles 36, 37, 38 and 39 of this Convention on the territory of another Party, the Party that has the information is encouraged to transmit it without delay to the latter for the purpose of ensuring that appropriate protection measures are taken. Where applicable, this information shall include details on existing protection provisions for the benefit of the person at risk.

Article 64 – Information

1. The requested Party shall promptly inform the requesting Party of the final result of the action taken under this chapter. The requested Party shall also promptly inform the requesting Party of any circumstances which render impossible the carrying out of the action sought or are likely to delay it significantly.

2. A Party may, within the limits of its internal law, without prior request, forward to another Party information obtained within the framework of its own investigations when it considers that the disclosure of such information might assist the receiving Party in preventing criminal offences established in accordance with this Convention or in initiating or carrying out investigations or proceedings concerning such criminal offences or that it might lead to a request for co-operation by that Party under this chapter.

3. A Party receiving any information in accordance with paragraph 2 shall submit such information to its competent authorities in order that proceedings may be taken if they are considered appropriate, or that this information may be taken into account in relevant civil and criminal proceedings.

Article 65 – Data Protection

Personal data shall be stored and used pursuant to the obligations undertaken by the Parties under the Convention for the Protection of Individuals with regard to Automatic Processing of Personal Data (ETS No. 108).

CHAPTER IX – MONITORING MECHANISM

Article 66 – Group of experts on action against violence against women and domestic violence

1. The Group of experts on action against violence against women and domestic violence (hereinafter referred to as “GREVIO”) shall monitor the implementation of this Convention by the Parties.

2. GREVIO shall be composed of a minimum of 10 members and a maximum of 15 members, taking into account a gender and geographical balance, as well as multidisciplinary expertise. Its members shall be elected by the Committee of the Parties from among candidates nominated by

the Parties for a term of office of four years, renewable once, and chosen from among nationals of the Parties.

3. The initial election of 10 members shall be held within a period of one year following the entry into force of this Convention. The election of five additional members shall be held following the 25th ratification or accession.

4. The election of the members of GREVIO shall be based on the following principles:

- a. they shall be chosen according to a transparent procedure from among persons of high moral character, known for their recognised competence in the fields of human rights, gender equality, violence against women and domestic violence, or assistance to and protection of victims, or having demonstrated professional experience in the areas covered by this Convention;
- b. no two members of GREVIO may be nationals of the same State;
- c. they should represent the main legal systems;
- d. they should represent relevant actors and agencies in the field of violence against women and domestic violence;
- e. they shall sit in their individual capacity and shall be independent and impartial in the exercise of their functions, and shall be available to carry out their duties in an effective manner.

5. The election procedure of the members of GREVIO shall be determined by the Committee of Ministers of the Council of Europe, after consulting with and obtaining the unanimous consent of the Parties, within a period of six months following the entry into force of this Convention.

6. GREVIO shall adopt its own rules of procedure.

7. Members of GREVIO, and other members of delegations carrying out the country visits as set forth in Article 68, paragraphs 9 and 14, shall enjoy the privileges and immunities established in the appendix to this Convention.

Article 67 – Committee of the Parties

1. The Committee of the Parties shall be composed of the representatives of the Parties to the Convention.

2. The Committee of the Parties shall be convened by the Secretary

General of the Council of Europe. Its first meeting shall be held within a period of one year following the entry into force of this Convention in order to elect the members of GREVIO. It shall subsequently meet whenever one third of the Parties, the President of the Committee of the Parties or the Secretary General so requests.

3. The Committee of the Parties shall adopt its own rules of procedure.

Article 68 – Procedure

1. Parties shall submit to the Secretary General of the Council of Europe, based on a questionnaire prepared by GREVIO, a report on legislative and other measures giving effect to the provisions of this Convention, for consideration by GREVIO.

2. GREVIO shall consider the report submitted in accordance with paragraph 1 with the representatives of the Party concerned.

3. Subsequent evaluation procedures shall be divided into rounds, the length of which is determined by GREVIO. At the beginning of each round GREVIO shall select the specific provisions on which the evaluation procedure shall be based and send out a questionnaire.

4. GREVIO shall define the appropriate means to carry out this monitoring procedure. It may in particular adopt a questionnaire for each evaluation round, which shall serve as a basis for the evaluation procedure of the implementation by the Parties. This questionnaire shall be addressed to all Parties. Parties shall respond to this questionnaire, as well as to any other request of information from GREVIO.

5. GREVIO may receive information on the implementation of the Convention from non-governmental organisations and civil society, as well as from national institutions for the protection of human rights.

6. GREVIO shall take due consideration of the existing information available from other regional and international instruments and bodies in areas falling within the scope of this Convention.

7. When adopting a questionnaire for each evaluation round, GREVIO shall take due consideration of the existing data collection and research in the Parties as referred to in Article 11 of this Convention.

8. GREVIO may receive information on the implementation of the Convention from the Council of Europe Commissioner for Human Rights,

the Parliamentary Assembly and relevant specialised bodies of the Council of Europe, as well as those established under other international instruments. Complaints presented to these bodies and their outcome will be made available to GREVIO.

9. GREVIO may subsidiarily organise, in co-operation with the national authorities and with the assistance of independent national experts, country visits, if the information gained is insufficient or in cases provided for in paragraph 14. During these visits, GREVIO may be assisted by specialists in specific fields.

10. GREVIO shall prepare a draft report containing its analysis concerning the implementation of the provisions on which the evaluation is based, as well as its suggestions and proposals concerning the way in which the Party concerned may deal with the problems which have been identified. The draft report shall be transmitted for comments to the Party which undergoes the evaluation. Its comments shall be taken into account by GREVIO when adopting its report.

11. On the basis of all the information received and the comments by the Parties, GREVIO shall adopt its report and conclusions concerning the measures taken by the Party concerned to implement the provisions of this Convention. This report and the conclusions shall be sent to the Party concerned and to the Committee of the Parties. The report and conclusions of GREVIO shall be made public as from their adoption, together with eventual comments by the Party concerned.

12. Without prejudice to the procedure of paragraphs 1 to 8, the Committee of the Parties may adopt, on the basis of the report and conclusions of GREVIO, recommendations addressed to this Party (a) concerning the measures to be taken to implement the conclusions of GREVIO, if necessary setting a date for submitting information on their implementation, and (b) aiming at promoting co-operation with that Party for the proper implementation of this Convention.

13. If GREVIO receives reliable information indicating a situation where problems require immediate attention to prevent or limit the scale or number of serious violations of the Convention, it may request the urgent submission of a special report concerning measures taken to prevent a serious, massive or persistent pattern of violence against women.

14. Taking into account the information submitted by the Party concerned, as well as any other reliable information available to it, GREVIO may designate one or more of its members to conduct an inquiry and to report urgently to GREVIO. Where warranted and with the consent of the Party, the inquiry may include a visit to its territory.

15. After examining the findings of the inquiry referred to in paragraph 14, GREVIO shall transmit these findings to the Party concerned and, where appropriate, to the Committee of the Parties and the Committee of Ministers of the Council of Europe together with any comments and recommendations.

Article 69 – General recommendations

GREVIO may adopt, where appropriate, general recommendations on the implementation of this Convention.

Article 70 – Parliamentary involvement in monitoring

1. National parliaments shall be invited to participate in the monitoring of the measures taken for the implementation of this Convention.

2. Parties shall submit the reports of GREVIO to their national parliaments.

3. The Parliamentary Assembly of the Council of Europe shall be invited to regularly take stock of the implementation of this Convention.

CHAPTER X – RELATIONSHIP WITH OTHER INTERNATIONAL INSTRUMENTS

Article 71 – Relationship with other international instruments

1. This Convention shall not affect obligations arising from other international instruments to which Parties to this Convention are Parties or shall become Parties and which contain provisions on matters governed by this Convention.

2. The Parties to this Convention may conclude bilateral or multilateral agreements with one another on the matters dealt with in this Convention, for purposes of supplementing or strengthening its provisions or facilitating the application of the principles embodied in it.

CHAPTER XI – AMENDMENTS TO THE CONVENTION

Article 72 – Amendments

1. Any proposal for an amendment to this Convention presented by a Party shall be communicated to the Secretary General of the Council of Europe and forwarded by her or him to the member States of the Council of Europe, any signatory, any Party, the European Union, any State invited to sign this Convention in accordance with the provisions of Article 75, and any State invited to accede to this Convention in accordance with the provisions of Article 76.

2. The Committee of Ministers of the Council of Europe shall consider the proposed amendment and, after having consulted the Parties to this Convention that are not members of the Council of Europe, may adopt the amendment by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe.

3. The text of any amendment adopted by the Committee of Ministers in accordance with paragraph 2 shall be forwarded to the Parties for acceptance.

4. Any amendment adopted in accordance with paragraph 2 shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of one month after the date on which all Parties have informed the Secretary General of their acceptance.

CHAPTER XII – FINAL CLAUSES

Article 73 – Effects of this Convention

The provisions of this Convention shall not prejudice the provisions of internal law and binding international instruments which are already in force or may come into force, under which more favourable rights are or would be accorded to persons in preventing and combating violence against women and domestic violence.

Article 74 – Dispute settlement

1. The Parties to any dispute which may arise concerning the application or interpretation of the provisions of this Convention shall first seek to

resolve it by means of negotiation, conciliation, arbitration or by any other methods of peaceful settlement accepted by mutual agreement between them.

2. The Committee of Ministers of the Council of Europe may establish procedures of settlement to be available for use by the Parties in dispute if they should so agree.

Article 75 – Signature and entry into force

1. This Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe, the non-member States which have participated in its elaboration and the European Union.

2. This Convention is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

3. This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which 10 signatories, including at least eight member States of the Council of Europe, have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraph 2.

4. In respect of any State referred to in paragraph 1 or the European Union, which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the deposit of its instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 76 – Accession to the Convention

1. After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe may, after consultation of the Parties to this Convention and obtaining their unanimous consent, invite any non-member State of the Council of Europe, which has not participated in the elaboration of the Convention, to accede to this Convention by a decision taken by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe, and by unanimous vote of the representatives of the Parties entitled to sit on the Committee of Ministers.

2. In respect of any acceding State, the Convention shall enter into force

on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 77 – Territorial application

1. Any State or the European Union may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.

2. Any Party may, at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Convention to any other territory specified in the declaration and for whose international relations it is responsible or on whose behalf it is authorised to give undertakings. In respect of such territory, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.

3. Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 78 – Reservations

1. No reservation may be made in respect of any provision of this Convention, with the exceptions provided for in paragraphs 2 and 3.

2. Any State or the European Union may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that it reserves the right not to apply or to apply only in specific cases or conditions the provisions laid down in:

- Article 30, paragraph 2;
- Article 44, paragraphs 1.e, 3 and 4;
- Article 55, paragraph 1 in respect of Article 35 regarding minor offences;

- Article 58 in respect of Articles 37, 38 and 39;
- Article 59.

3. Any State or the European Union may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that it reserves the right to provide for non-criminal sanctions, instead of criminal sanctions, for the behaviours referred to in Articles 33 and 34.

4. Any Party may wholly or partly withdraw a reservation by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe. This declaration shall become effective as from its date of receipt by the Secretary General.

Article 79 – Validity and review of reservations

1. Reservations referred to in Article 78, paragraphs 2 and 3, shall be valid for a period of five years from the day of the entry into force of this Convention in respect of the Party concerned. However, such reservations may be renewed for periods of the same duration.

2. Eighteen months before the date of expiry of the reservation, the Secretariat General of the Council of Europe shall give notice of that expiry to the Party concerned. No later than three months before the expiry, the Party shall notify the Secretary General that it is upholding, amending or withdrawing its reservation. In the absence of a notification by the Party concerned, the Secretariat General shall inform that Party that its reservation is considered to have been extended automatically for a period of six months. Failure by the Party concerned to notify its intention to uphold or modify its reservation before the expiry of that period shall cause the reservation to lapse.

3. If a Party makes a reservation in conformity with Article 78, paragraphs 2 and 3, it shall provide, before its renewal or upon request, an explanation to GREVIO, on the grounds justifying its continuance.

Article 80 – Denunciation

1. Any Party may, at any time, denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

2. Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

Article 81 – Notification

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe, the non-member States which have participated in its elaboration, any signatory, any Party, the European Union, and any State invited to accede to this Convention of:

- a. any signature;
- b. the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c. any date of entry into force of this Convention in accordance with Articles 75 and 76;
- d. any amendment adopted in accordance with Article 72 and the date on which such an amendment enters into force;
- e. any reservation and withdrawal of reservation made in pursuance of Article 78;
- f. any denunciation made in pursuance of the provisions of Article 80;
- g. any other act, notification or communication relating to this Convention.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Istanbul, this 11th day of May 2011, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe, to the non-member States which have participated in the elaboration of this Convention, to the European Union and to any State invited to accede to this Convention.

**STOP
DOMESTIC
VIOLENCE**

**ACEASTĂ BROȘURĂ A FOST PUBLICATĂ DE INSTITUTUL NAȚIONAL AL FEMEILOR DIN MOLDOVA “EGALITATE” ÎN CADRUL PROIECTULUI “STOP VIOLENȚA: COMBATEREA DEZINFORMĂRII ȘI ÎMBUNĂTĂȚIREA ÎNȚELEGERII CONVENȚIEI CONSILIULUI EUROPEI PRIVIND PREVENIREA ȘI COMBATEREA VIOLENȚEI ÎMPOTRIVA FEMEILOR ȘI A VIOLENȚEI DOMESTICE (CONVENȚIA DE LA ISTANBUL) ÎN REPUBLICA MOLDOVA”, FINANȚATĂ DE AMBASADA FINLANDEI LA BUCUREȘTI.
OPINIILE, CONSTATĂRILE ȘI CONCLUZIILE EXPRIMATE, APARTIN ALCĂTUITORULUI ȘI NU REFLECTĂ NEAPĂRAT PUNCTELE DE VEDERE ALE AMBASADEI FINLANDEI LA BUCUREȘTI.**

ДАННАЯ БРОШЮРА ИЗДАНА НАЦИОНАЛЬНЫМ ИНСТИТУТОМ ЖЕНЩИН МОЛДОВЫ «РАВНОПРАВИЕ» В РАМКАХ ПРОЕКТА «СТОП НАСИЛИЕ: БОРЬБА С ДЕЗИНФОРМАЦИЕЙ И УЛУЧШЕНИЕ ПОНИМАНИЯ КОНВЕНЦИИ СОВЕТА ЕВРОПЫ О ПРЕДОТВРАЩЕНИИ И БОРЬБЕ С НАСИЛИЕМ В ОТНОШЕНИИ ЖЕНЩИН И ДОМАШНИМ НАСИЛИЕМ (СТАМБУЛЬСКОЙ КОНВЕНЦИИ) В РЕСПУБЛИКЕ МОЛДОВА», ФИНАНСИРУЕМОГО ПОСОЛЬСТВОМ ФИНЛЯНДИИ В БУХАРЕСТЕ. ИЗЛОЖЕННЫЕ МНЕНИЯ ПРИНАДЛЕЖАТ СОСТАВИТЕЛЮ И НЕ ОБЯЗАТЕЛЬНО ОТРАЖАЮТ ТОЧКУ ЗРЕНИЯ ПОСОЛЬСТВА ФИНЛЯНДИИ В БУХАРЕСТЕ.

© NATIONAL INSTITUTE FOR WOMEN OF MOLDOVA “EQUALITY”

WWW.STOP-VIOLENCE.MD
WWW.ANTI-VIOLENCE.MD
WWW.NIWM.ORG

EMAIL: NWIM.EQUALITY@GMAIL.COM